ÉDITION GEBETHNER & WOLFF
No. 9

FR. CHOPIN

Oeuvres complètes pour Piano

IMPROMPTUS

Révision par

A. MICHAŁOWSKI

Propriété des éditeurs pour tous les pays

GEBETHNER & WOLFF

Warszawa — Kraków — Lublin — Łódź — Poznań
Wilno — Zakopane — Paris VIe 5 rue du Cherche Midi 5

New York, The Polish Book Importing Co. Inc.
Berlin, Albert Stahl.

IMPROMPTUS.

1.er Impromptu.

Allegro assai quasi presto.

Op. 29.

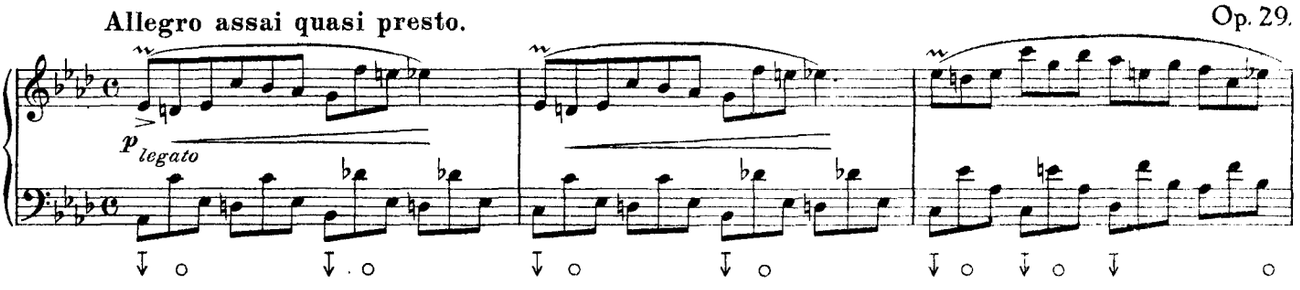

As dur.

Pag. 6.

2.me Impromptu.

Andantino.

Op. 36.

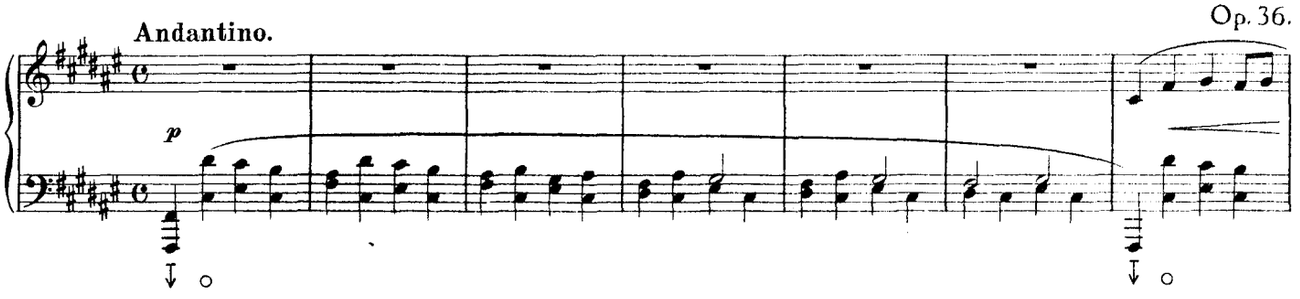

Fis dur.

Pag. 13.

3.me Impromptu.

Allegro vivace.

Op. 51.

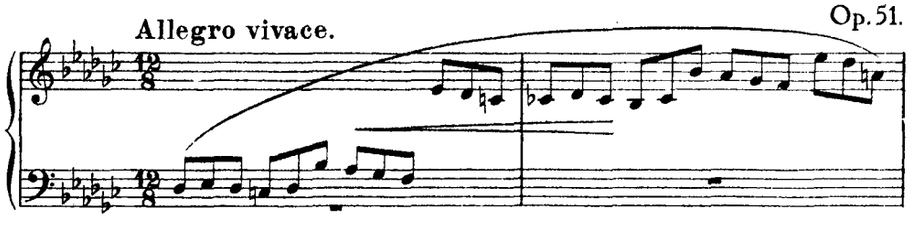

Ges dur.

Pag. 21.

Fantaisie-Impromptu.

Allegro agitato.

Op. 66.

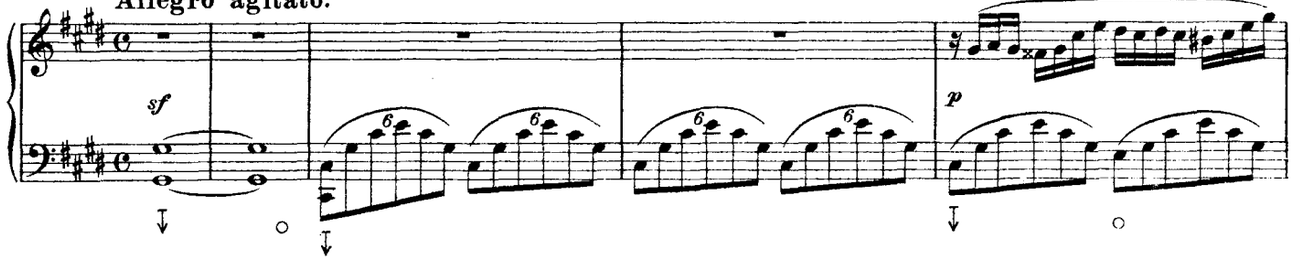

Cis moll.

Pag. 28.

IMPROWIZACJE.

Objaśnienia i uwagi do II^{B} tomu dzieł Fr. Chopina.

Improwizacja 1^{a} op. 29, As-dur. Część główna utworu jest pełna wdzięku i finezji i wymaga od wykonawcy elastycznej ruchliwości palcowej dla zaznaczenia właściwej charakterystyki, polegającej na błyskotliwych biegnikach i kunsztownem towarzyszeniu. Piękna szeroka melodja o lirycznym nastroju, znajdująca się w części drugiej, doskonale kontrastuje z częścią pierwszą tej ślicznej improwizacji.

Uwaga: Str. 9, wiersz 5, takt 3. W kadencji tej pięć środkowych dźwięków oddzielono dla lewej ręki w celu zręczniejszego wykonania septymowo-dominantowego pasaża.

Improwizacja 2^{a}, Fis-dur, op. 36, rozpoczyna się od tła, na którem rozwija się spokojna, marzycielska, niezwykłej piękności melodja, zakończona charakterystycznym epizodem. Następująca wślad zatem odbitka oktawy Fis należy do energicznej części w D-dur (sostenuto), rozwiniętej do najwyższego napięcia patetycznego. Dla wykonawców tej części dużą techniczną trudność stanowią skoki oktawowe lewej ręki. Jeszcze raz powtarza się główny motyw w odmianach tonacyjnych, by ustąpić miejsca efektownym powiewnym biegnikom, gdzie lewą ręką należy odznaczać piękny frazes muzyczny, zbyt często nieuwydatniany przez dyletantów. Dla wykonania tych biegników wymaganem jest lekkość ręki i niezwykła sprężystość palców.

Uwaga. Str. 13, wiersz 3, takt 1. Dźwięk e, znajdujący się w oryginale zamieniono na d i s i s, jako właściwy w tonacji a i s-moll.

Improwizacja 3^{a}, op. 51, Ges dur. Część pierwsza odznacza sie wdziękiem, szlachetnym nastrojem oraz mistrzowską fakturą. Do trudności technicznych tej części zalicza się szereg niezbyt wygodnych podwójnych dźwięków, w wykonaniu których należy przestrzegać ściśle legato. Na szczególne wyróżnienie zasługuje znojdująca się w drugiej części cudna melodja; dla właściwego odtworzenia takowej winien być zastosowany w grze ton pełny lecz łagodny.

IMPROMPTUS.

Instructions et remarques relatives au IIe volume des œuvres de Fr. Chopin.

Impromptu 1er op. 29, en La majeur. La partie principale de cet œuvre est pleine de charme et de finesse. Elle exige de l'exécuteur une grande élasticité dans le mécanisme du doigté, afin de rendre évident le caractère du style, basé sur l'étincellement des traits d'agilité, et la plastique des voix d'acompagnement. La superbe pensée mélodique, imposante par l'ampleur de sa phrase et par l'intensité du sentiment lyrique, que nous rencontrons dans la deuxième partie, contraste vivement avec les motifs de la première moitié de ce magnifique impromptu.

Remarques. Page 9, ligne 5, mesure 3. Dans la cadence, les 5 notes du milieu ont été séparées pour la main gauche, afin de rendre plus aisée l'exécution du passage de l'harmonie de septième sur la dominante.

Impromptu 2me, en Fa ♯ majeur, op. 36. Dès le commencement il nous donne le coloris du fond, sur lequel se développe graduellement une mélodie tranquille et rêveuse, d'une beauté insupérable, achevée par une épisode caractéristique. La double croche avec l'octave fa ♯ qui survient, appartient déjà à l'énergique partie en Ré majeur (Sostenuto) dont le développement est poussés au plus haut degré d'intensité pathétique. La majeure difficulté pour les exécuteurs dans cette partie provient des sauts d'octave de la main gauche. Le motif principal revient encore une fois avec des changements de tonalité, pour ceder place à des traits d'agilité éthériques, pleins d'effet où la main gauche doit faire relever une jolie phrase musicale, négligée souvent par les amateurs. L'exécution de ces passages exige une légèreté de main, et un développement du mécanisme des doigts hors de l'ordinaire.

Remarques. Page 13, ligne 3, mesure 1. La note Mi de l'original a été changée en Ré ♮, par égard à la tonalité, qui est à cet endroit: La ♯ majeur.

Impromptu 3me, op 51, Sol♭ majeur. La première partie de cet Impromptu se fait remarquer par son charme, son caractère noble, et par la perfection de sa facture. Parmi les difficultés techniques de cette partie nous devons compter la rangée de sons doubles, fortement incommodes, qui doivent être exécutés l e g a t o très scrupuleusement. On doit prêter une attention spéciale à la ravissante mélodie de la seconde partie. Pour rendre bien évident son

By zaś osiągnąć ścislejsze łączenie biegników, niezbędnem jest płaskie stawianie palców przygotowanych, lecz w dalszym ruchu jak najmniej podnoszonych.

Uwagi: Str. 22, wiersz 4, takt 2. Zmiana w rozkładzie akordów lewej ręki ma na celu łatwiejsze wykonanie tego taktu.

Str. 23, wiersz 3, takty 1 i 2. W ossia zdublowano oktawami dzwięki pojedyńcze, by osiągnąć efektowniejsze brzmienie figury chromatycznej.

Fantazja Improwizacja, op. 66, cis moll (wyd. pośmiertne). Utwor ten, napisany w młodzieńczym okresie twórczości mistrza, rozpoczyna się od efektownych biegników o kapryśnem połączeniu czwórek prawej z trojkami lewej ręki. Następujące w dalszym ciągu ćwierciowe i synkopowane dzwięki stanowią frazę melodyjną o nastroju afektacyjnym. Część w Des dur, jako niezwykle śpiewną, powinno się traktować szlachetnie z prostotą, unikając we frazowaniu przesady, tak często spotykanej u wielu miłośników muzy szopenowskiej.

Uwaga: Str. 31, wiersz 5, takt 1. Zamiast tonacji Des-dur, jak jest w oryginale, oznaczono pasaż w Cis-dur na tej zasadzie, że znajdująca się w poprzednim takcie dominanta należy do tonacji cis-moll.

Niniejsze objaśnienia i uwagi, uzupełnione wskazówkami prof. A Michałowskiego, skreślił L. Chojecki.

Warszawa, Grudzień 1924.

véritable caractère, nous devons nous servir d'un son plein, mais docile.

Afin de lier bien les notes des traits d'agilité, nous employons un jeu plat, où les doigts, préparés au mouvement, ne se soulèvent près que pas du clavier.

Remarques. Page 22, ligne 4, mesure 2. Le changement dans la disposition des accords de la main gauche a pour but de faciliter l'exécution de cette mesure.

Page 23, ligne 3, mesures 1 et 2. Dans l'ossia nous avons doublé par des octaves les notes simples afin d'obtenir une sonorité de majeur effet dans la figuration chromatique.

Fantaisie-Impromptu, op 66. Ut ♯ mineur, (édition posthume). Cet ouvrage, composé dans la période juvenile de la carrière de l'auteur, commence pour des traits d'agilité brillants, où les doubles - croches de la main droite s'accouplent capricieusement aux trioles de la main gauche. Plus avant les notes de la valeur d'un quart et des tons syncopés forment une phrase mélodique d'une nuance affectée. La partie en Ré ♭ majeur, d'une cantilène extrèmement coulante, sera traitée avec noblesse et simplicité, en évitant tout ce qui pourrait nous conduire à l'exagération, comme on peut le rencontrer souvent parmi les amateurs du répertoire chopinien.

Remarque. Page 31, ligne 5, mesure 1. Au lieu de la tonalité originelle de Ré ♭ majeur, nous avons adapté pour ce passage la tonalité d'Ut ♯ majeur par égard à l'accord de dominante de la mesure précédente, qui appartient strictement à la tonalité d'Ut ♯ majeur.

Ces instructions et remarques, d'après les renseignements du prof. A. Michałowski, ont été compilées par le rédacteur L. Chojecki.

Varsovie, Décembre 1924.

Uwaga:

a) ↓ oznacza naciśnięcie pedału, zaś ○ – opuszczenie takowego; † umieszczony przed znakiem pedałowym wskazuje, że pedał należy naciskać nie jednocześnie, lecz po uderzeniu akordów lub pojedyńczych dźwięków, dla uniknięcia zlewania się poszczególnych harmonji.

Remarque:

a) Au signe ↓ on presse la pédale, au signe ○ on la laisse libre. Le signe additionnel † indique, que la pédale ne doit pas être pressé en même temps avec le jeu rythmique de la main, mais, afin d'éviter la confusion des harmonies, la pression de la pédale doit suivre immédiatement après les accords, ou les sons isolés, près desquels le signe est placé.

A Mlle la Comtesse de LOBAU.

1er IMPROMPTU.

F. Chopin, Op. 29.

Allegro assai quasi presto.

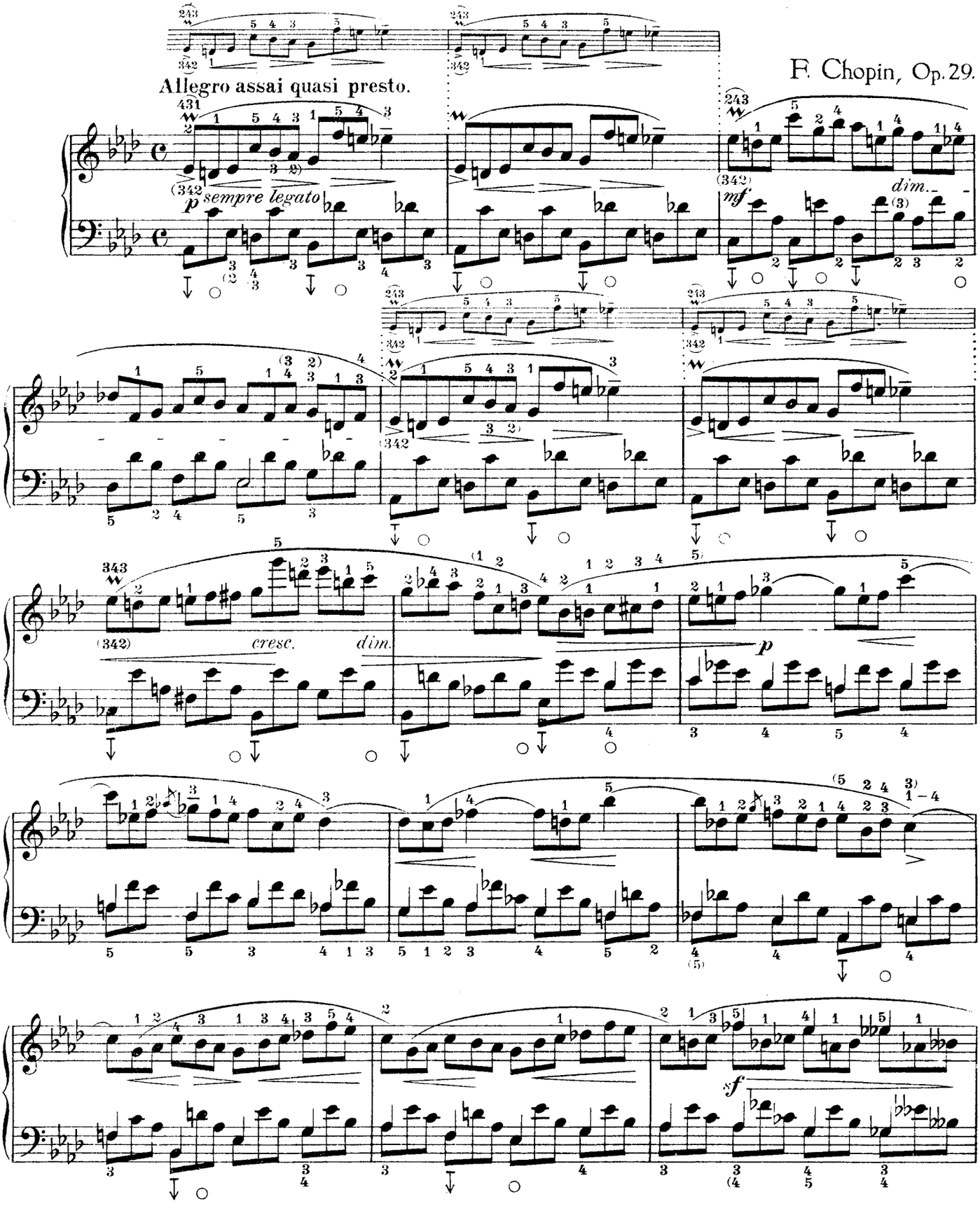

Oscar Brandstetter, Leipzig.

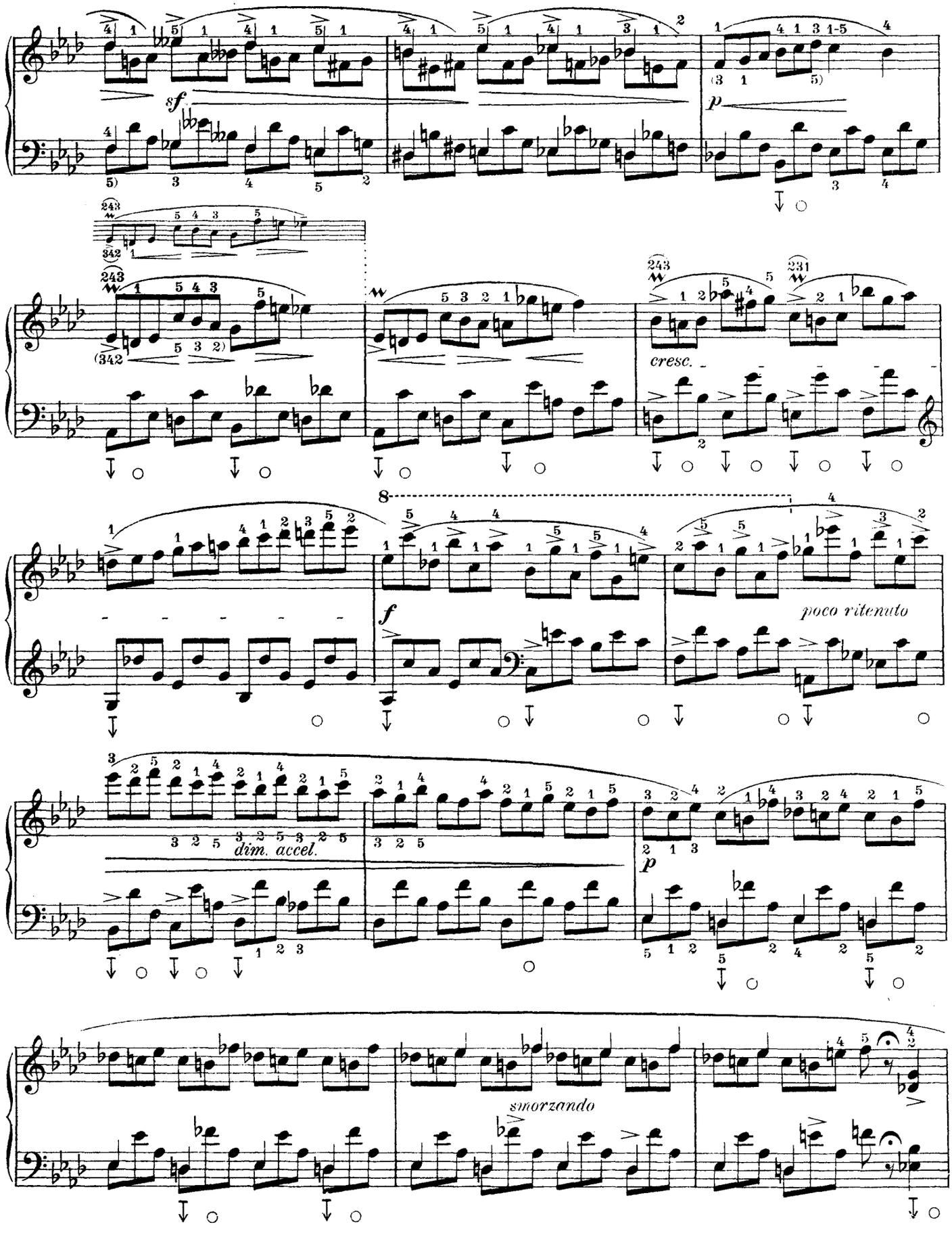
sf
p
cresc.
8
f
poco ritenuto
dim. accel.
p
smorzando

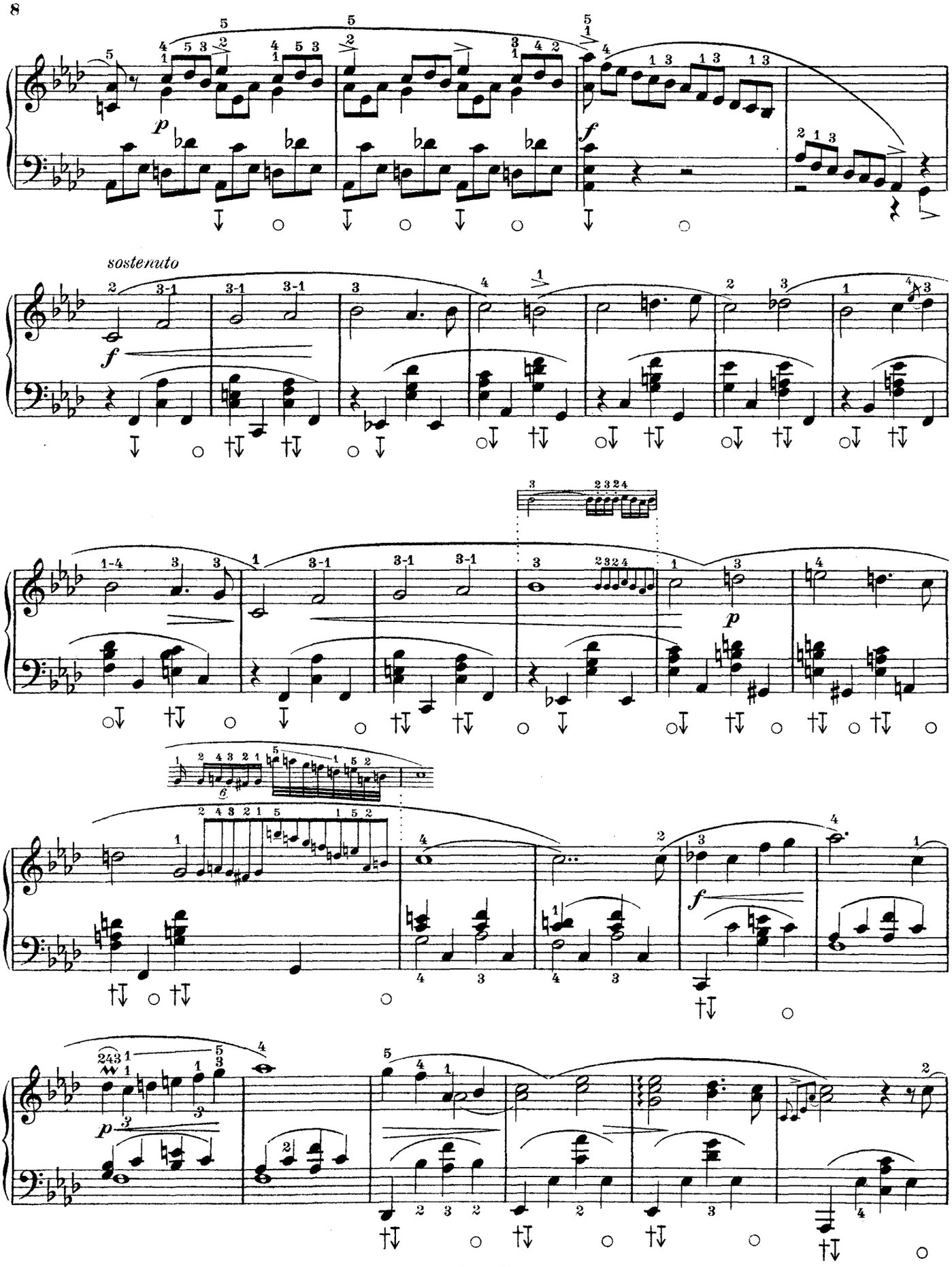
sostenuto

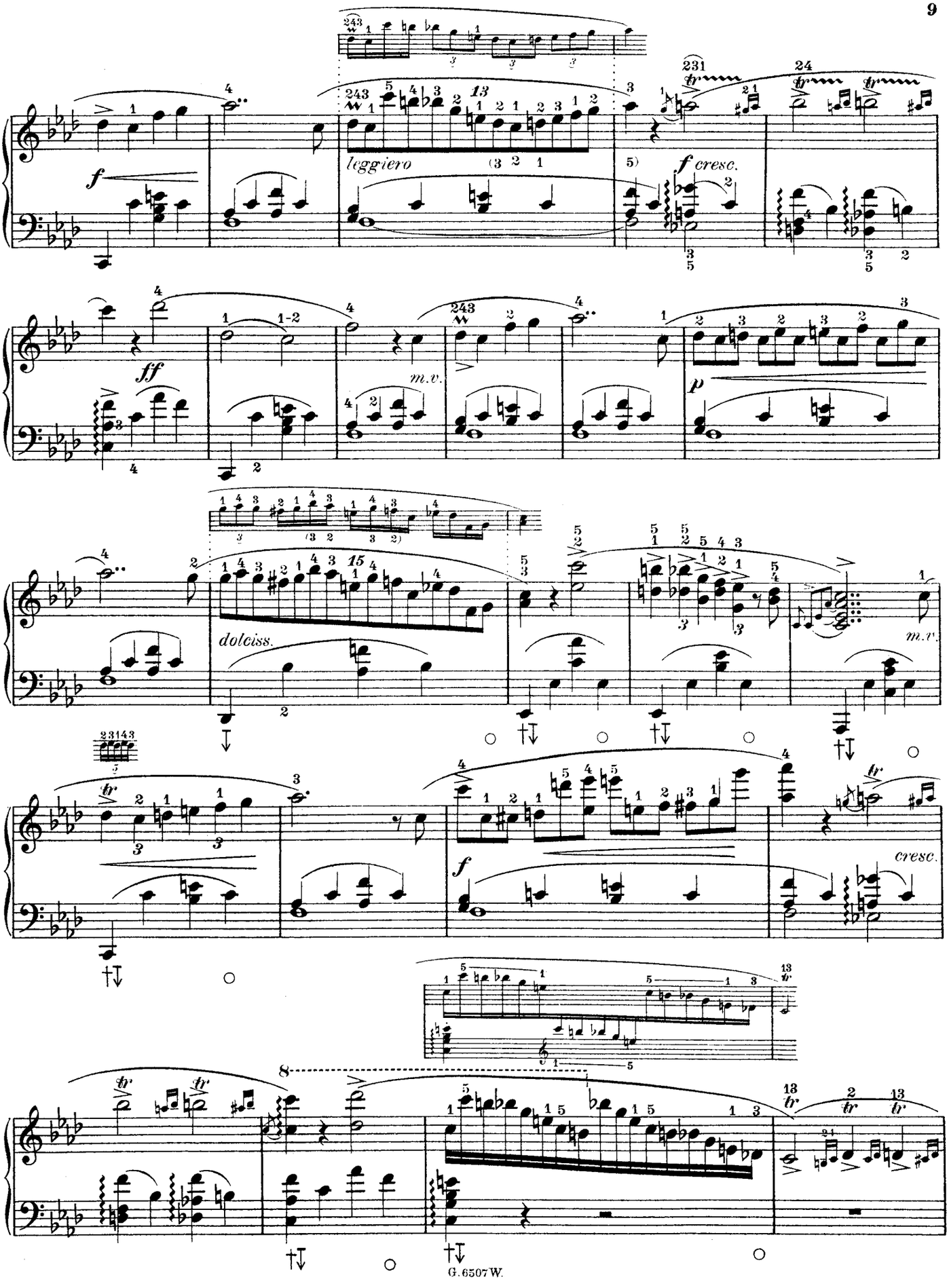
leggiero
f cresc.
ff
m.v.
p
dolciss.
m.v.
cresc.
f

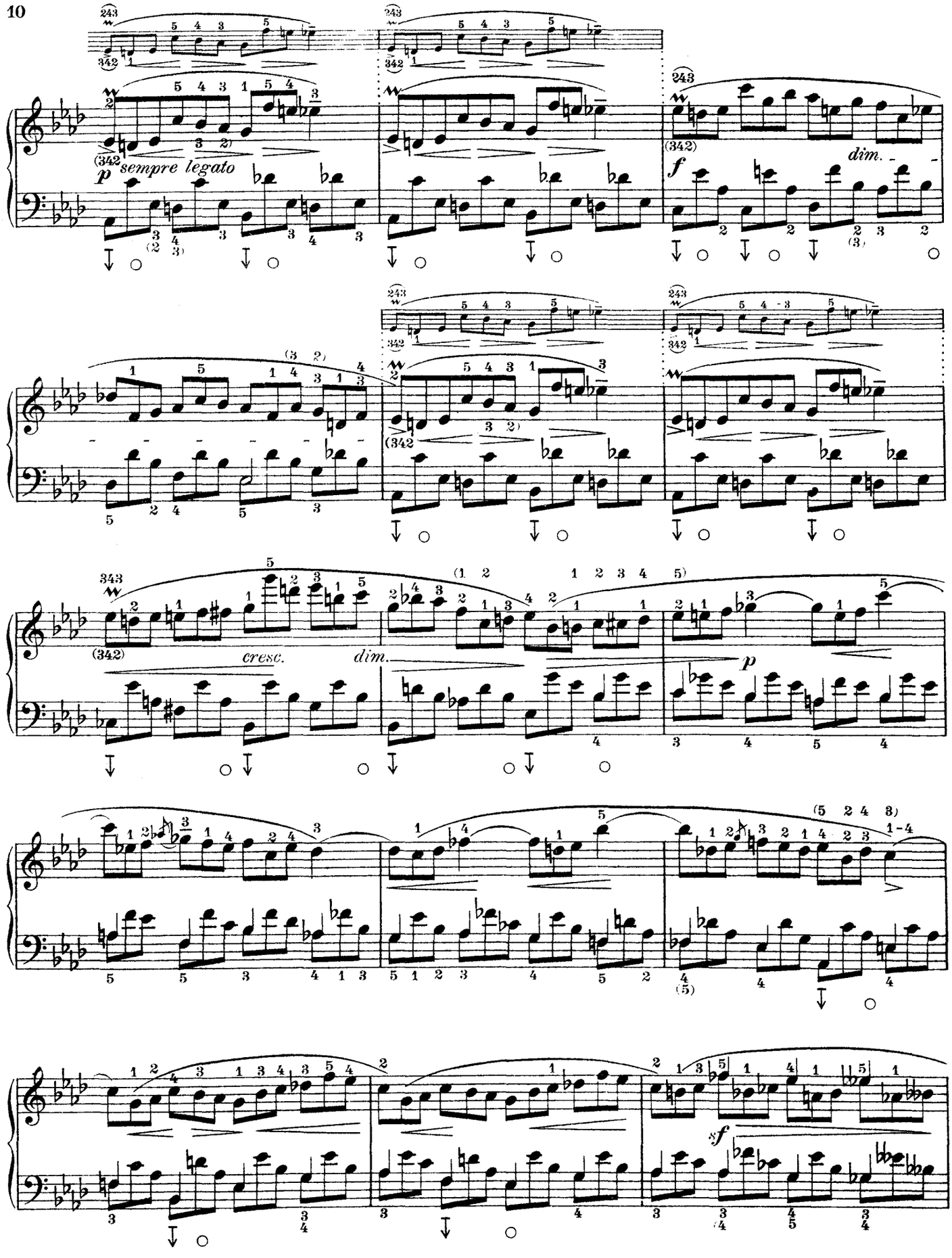
sempre legato
p
f
dim.
cresc.
dim.
p
sf

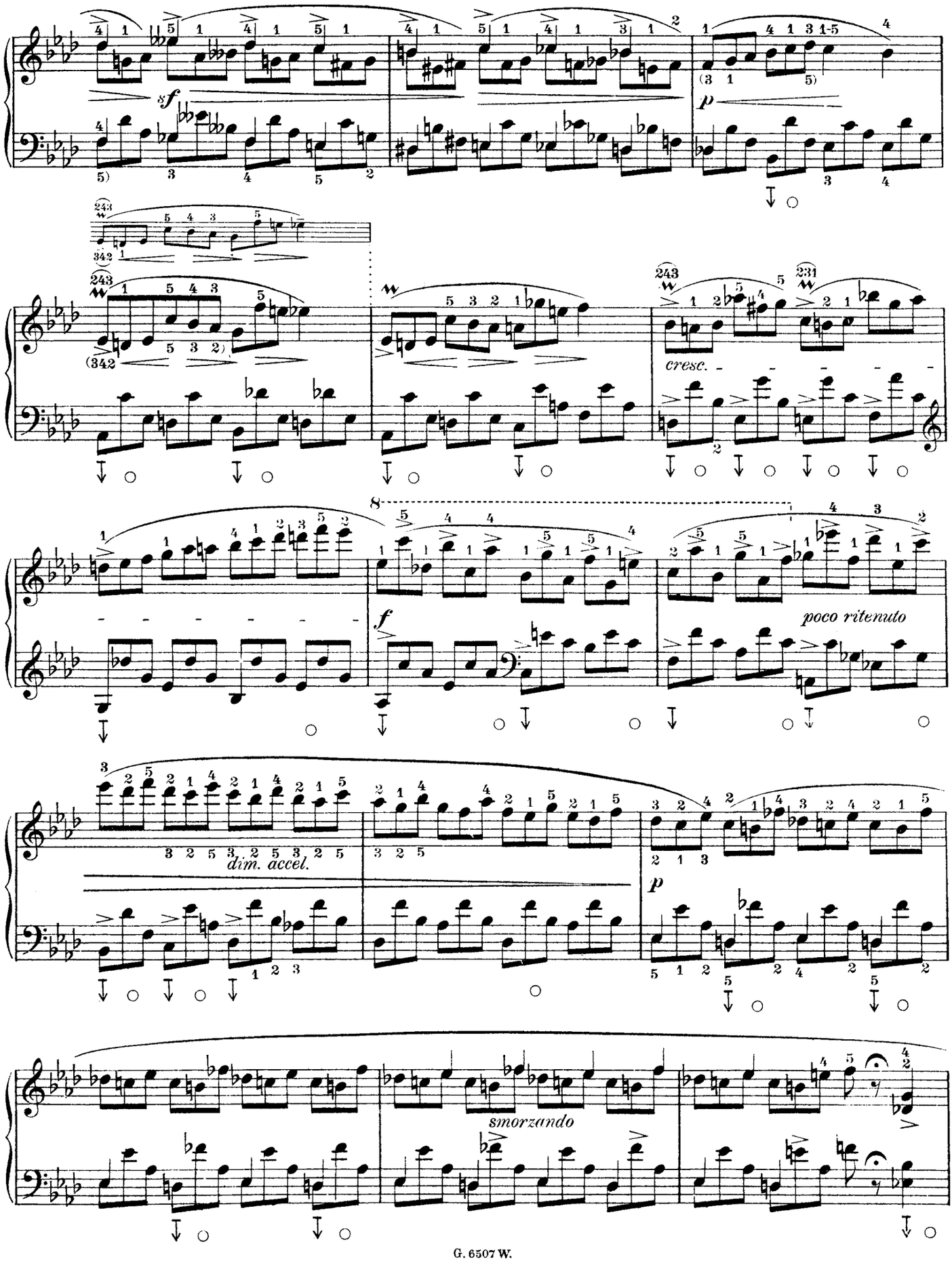
sf
p
cresc.
f
poco ritenuto
dim. accel.
p
smorzando

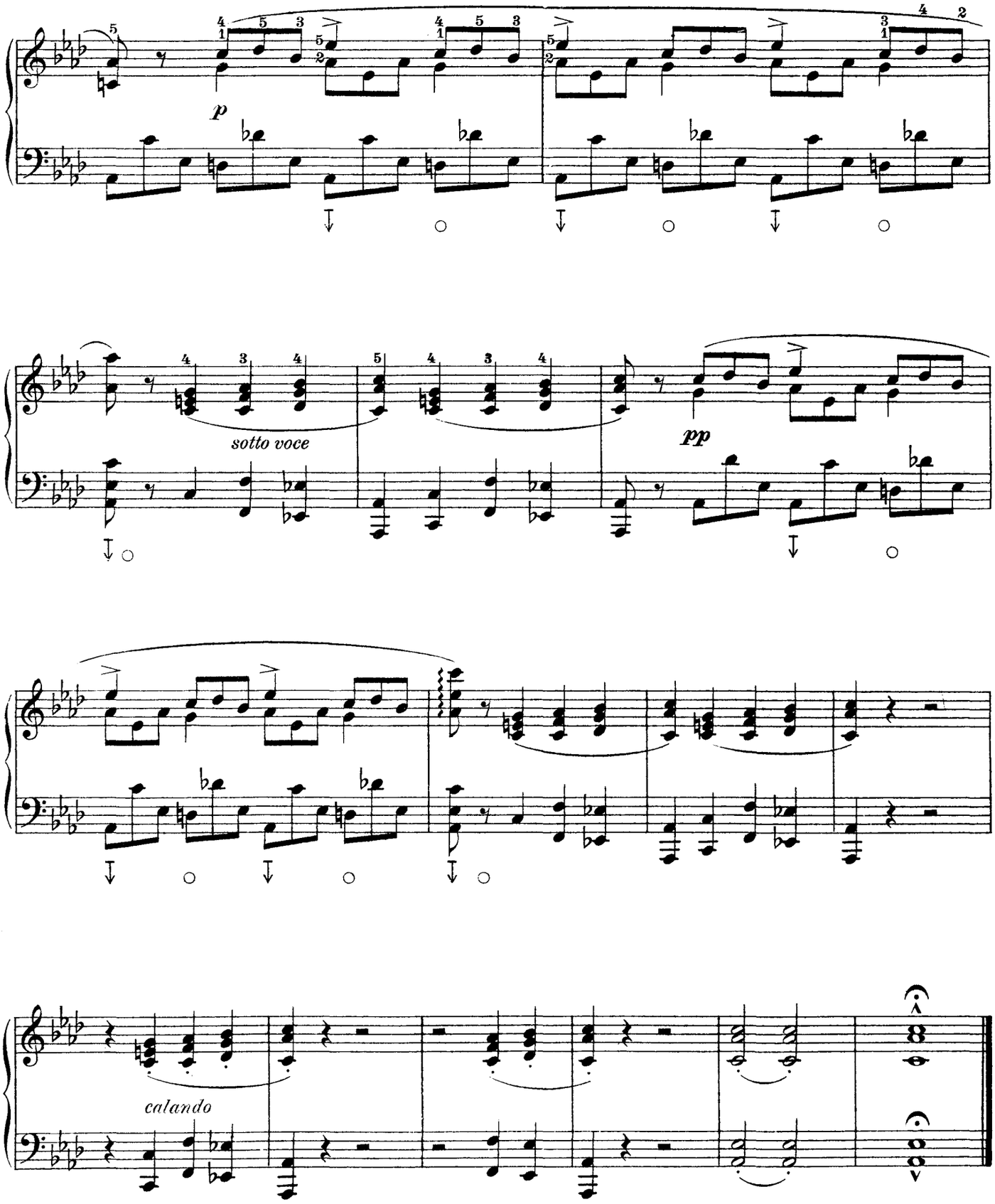
p
sotto voce
pp
calando

2me IMPROMPTU.

F Chopin, Op. 36.

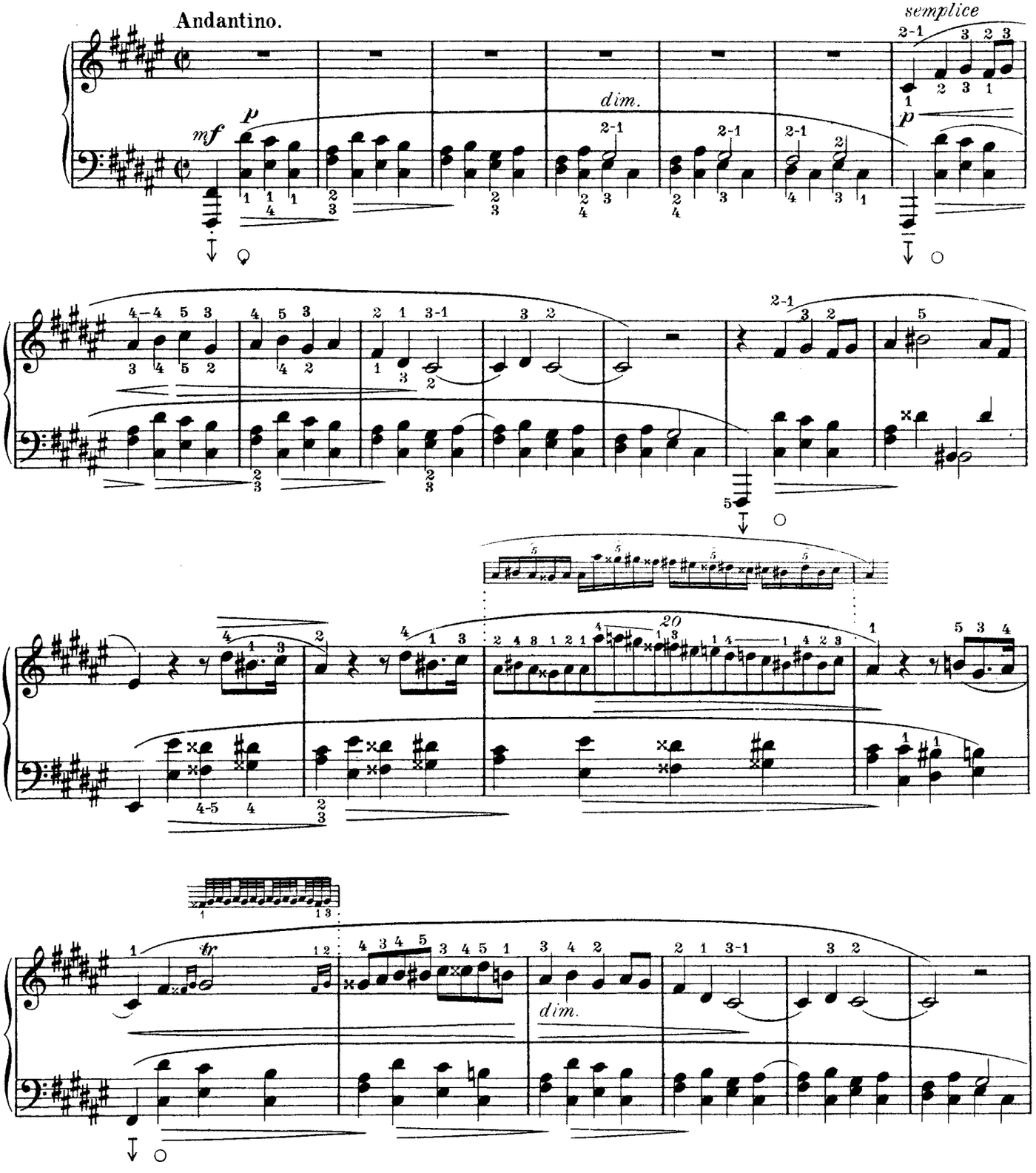

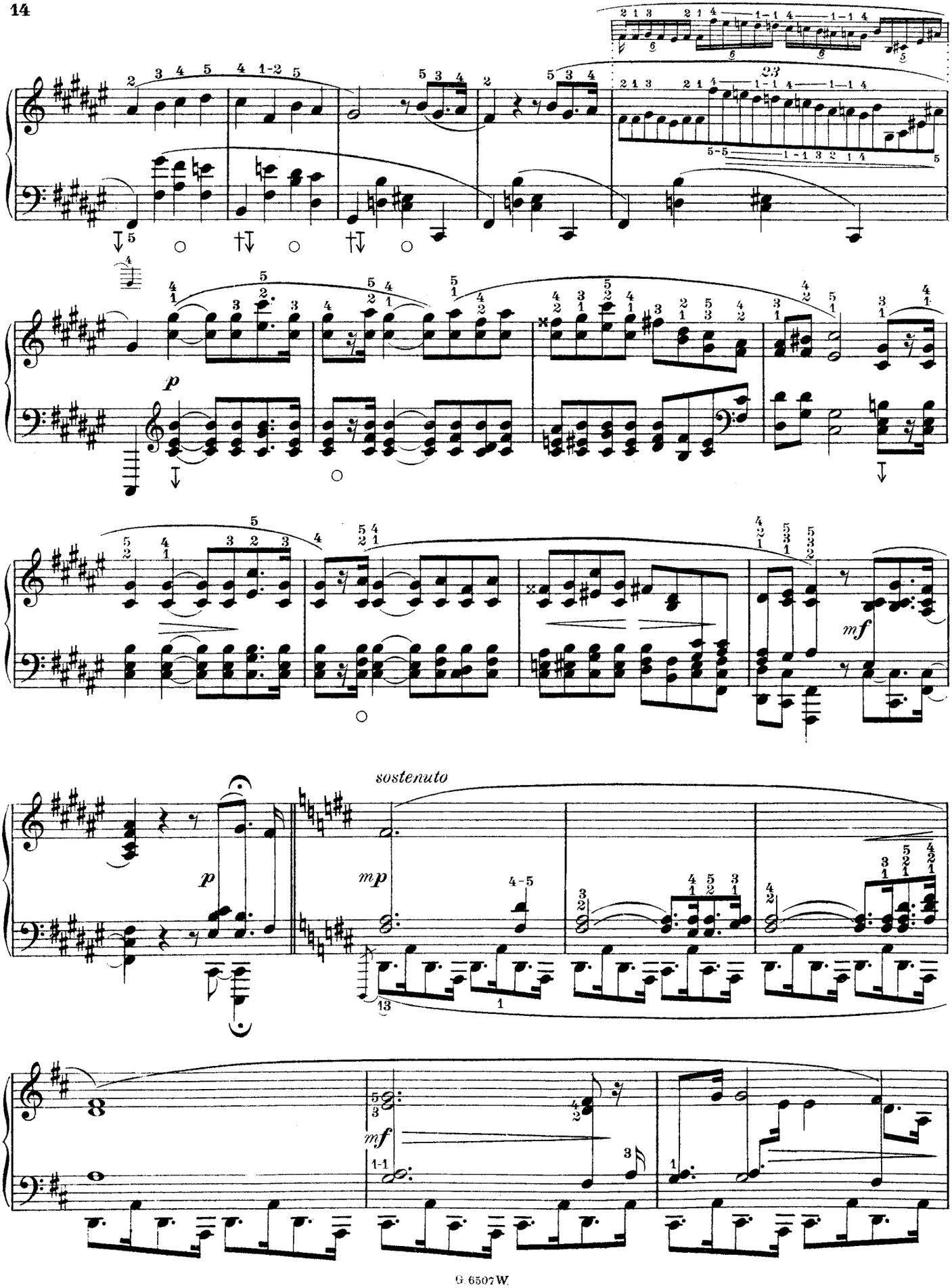
23
p
mf
sostenuto
p
mp
mf

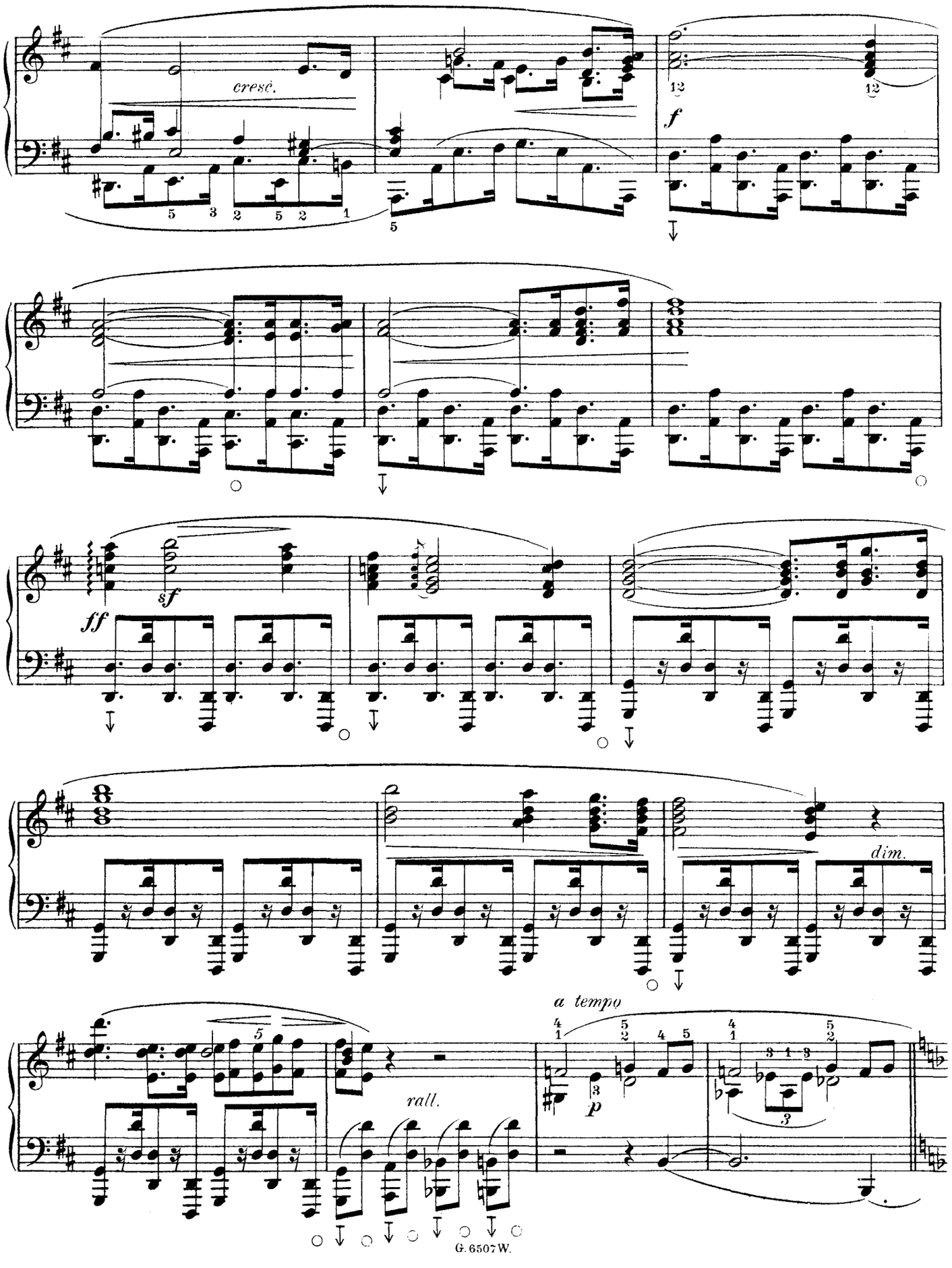
cresc.
f
sf
ff
dim.
rall.
a tempo
p

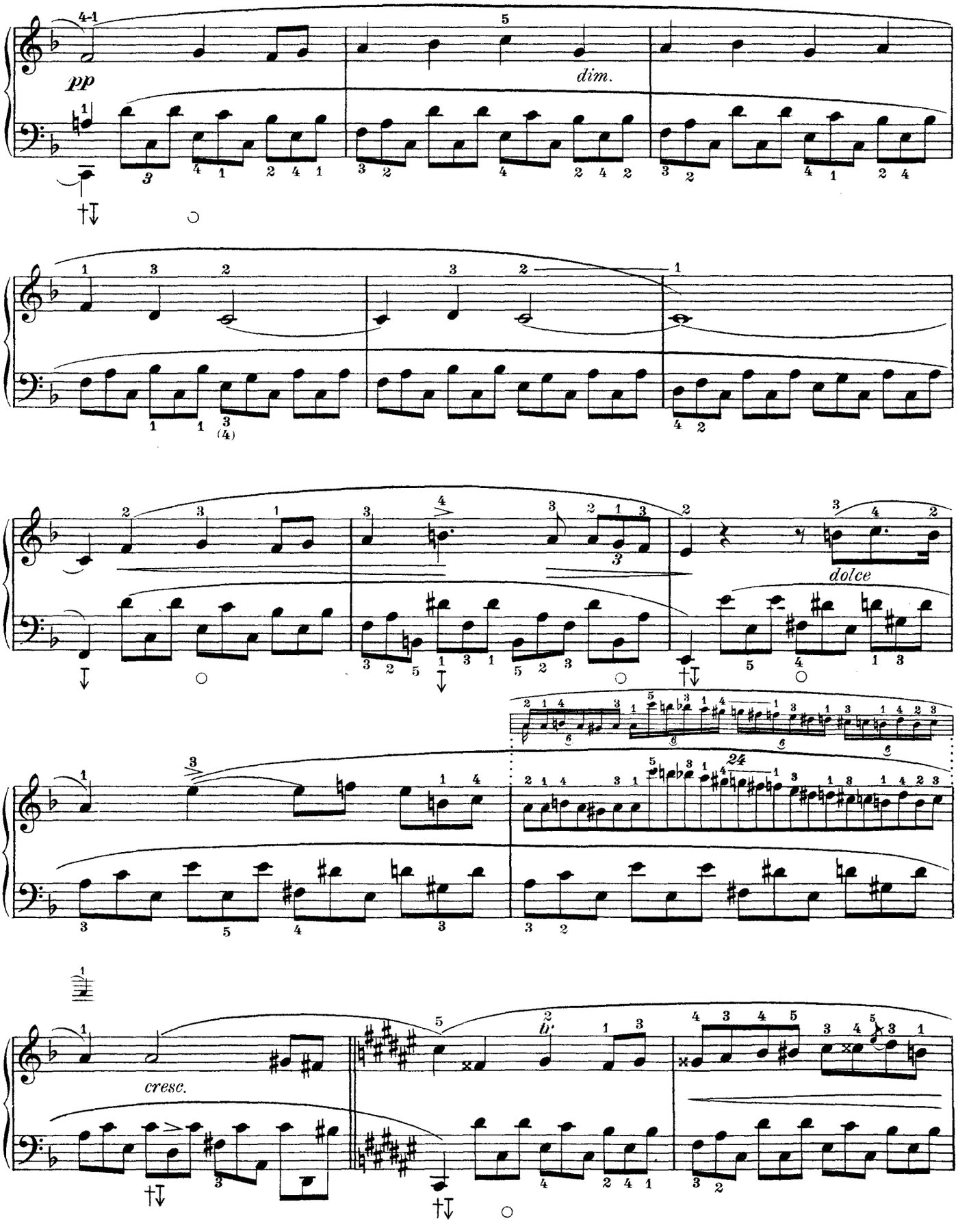
pp
dim.
dolce
cresc.

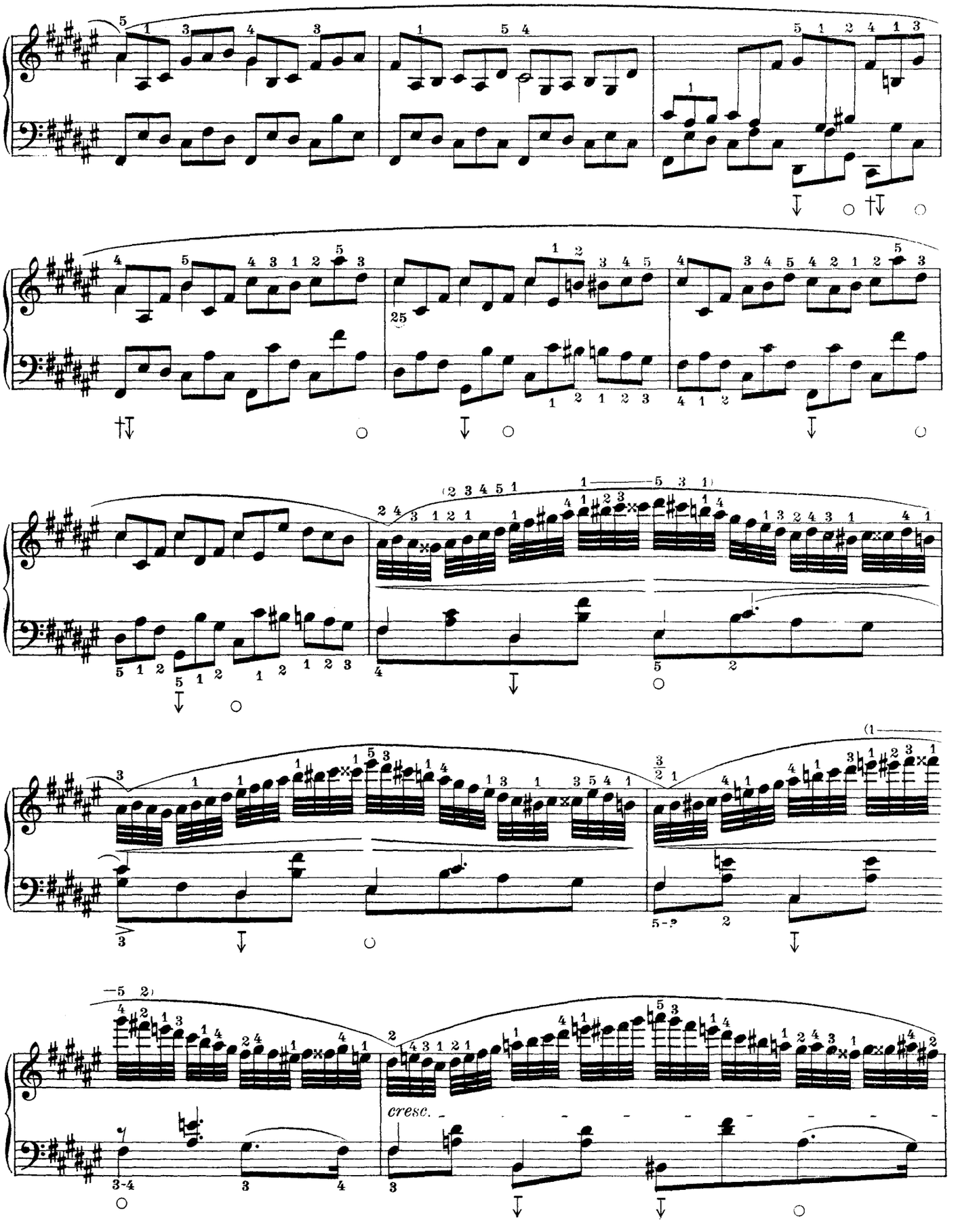
cresc.

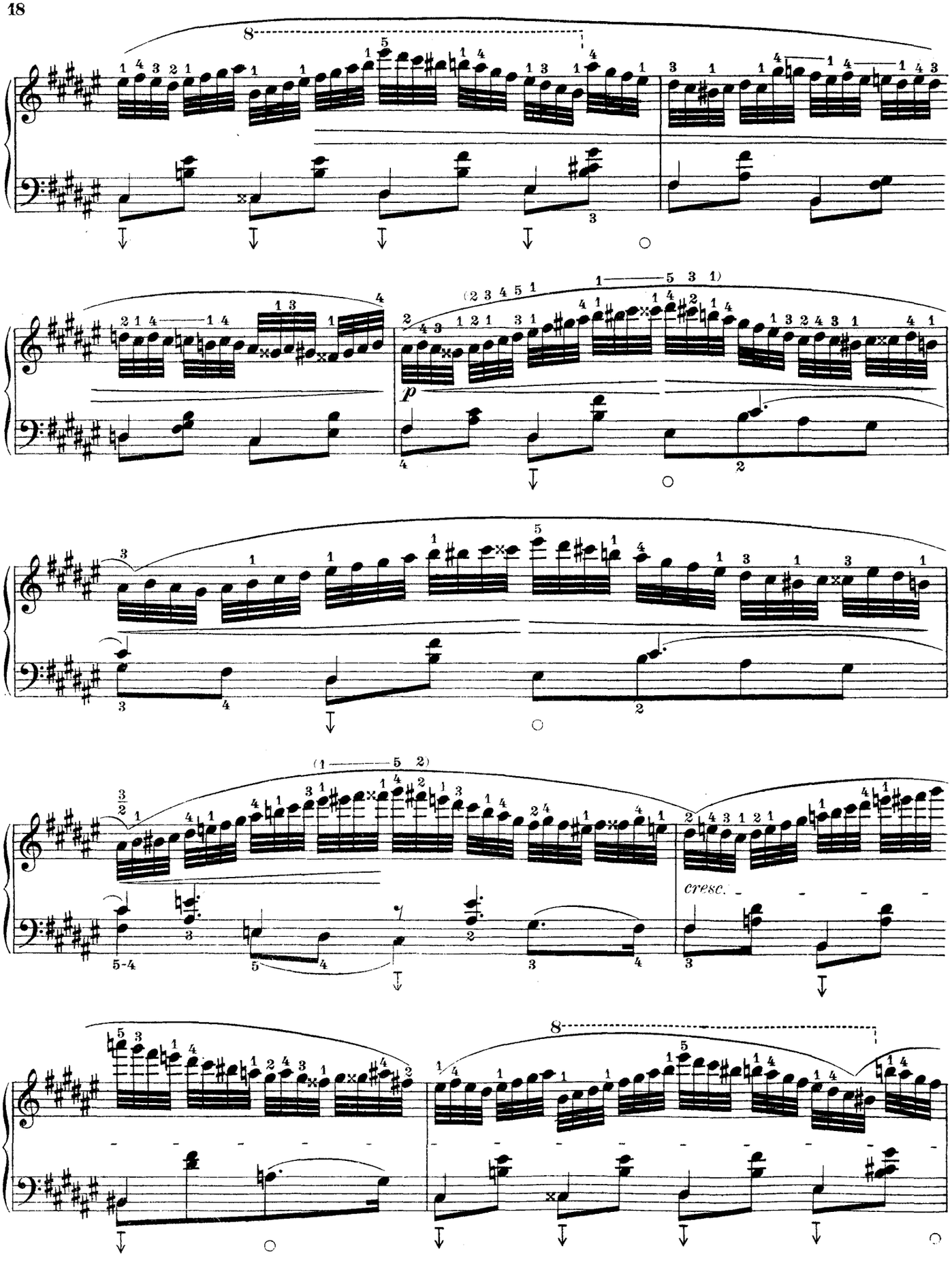
8
(2 3 4 5 1
1 5 3 1)
p
(1 5 2)
cresc.
8

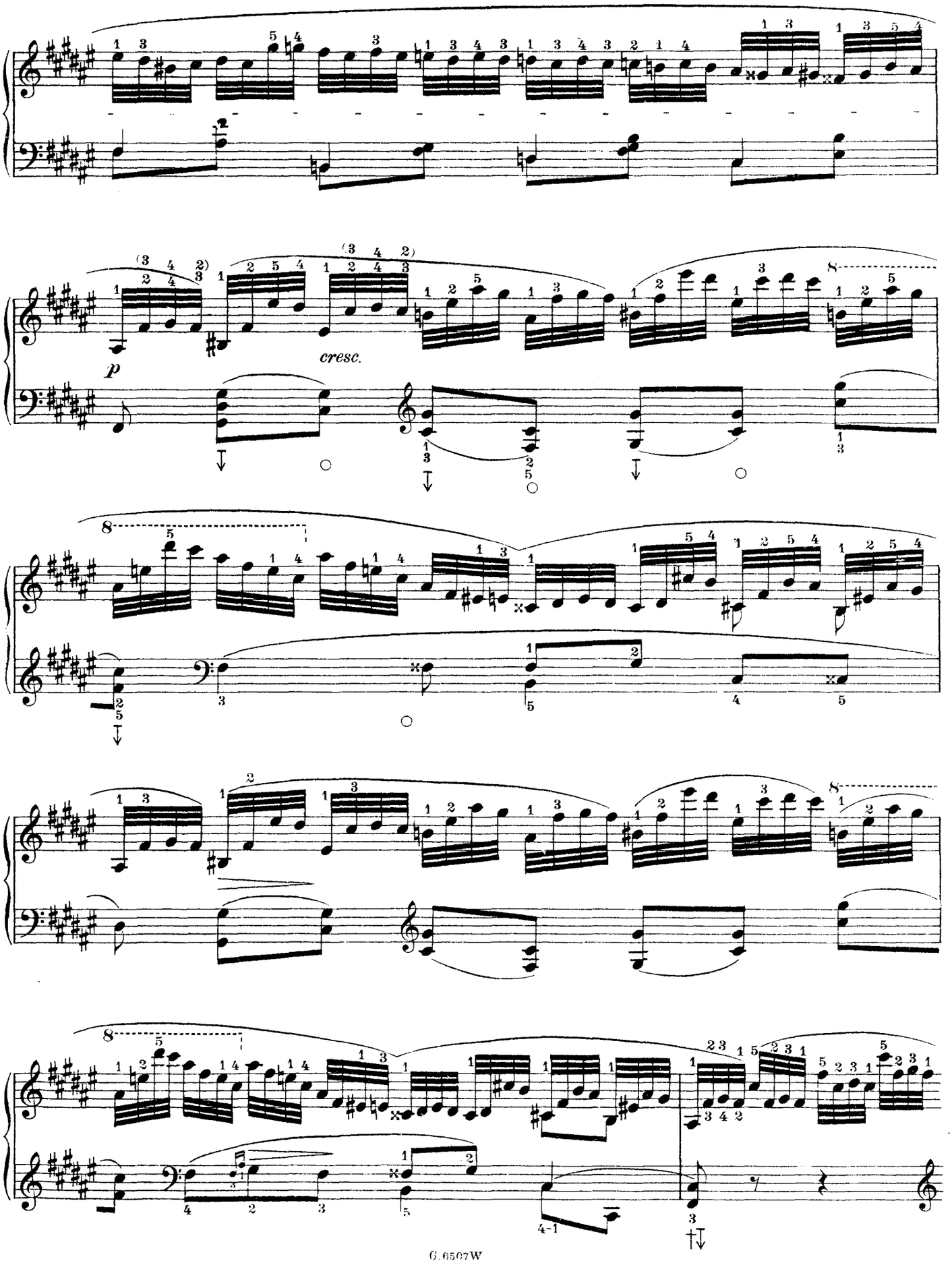
p
cresc.

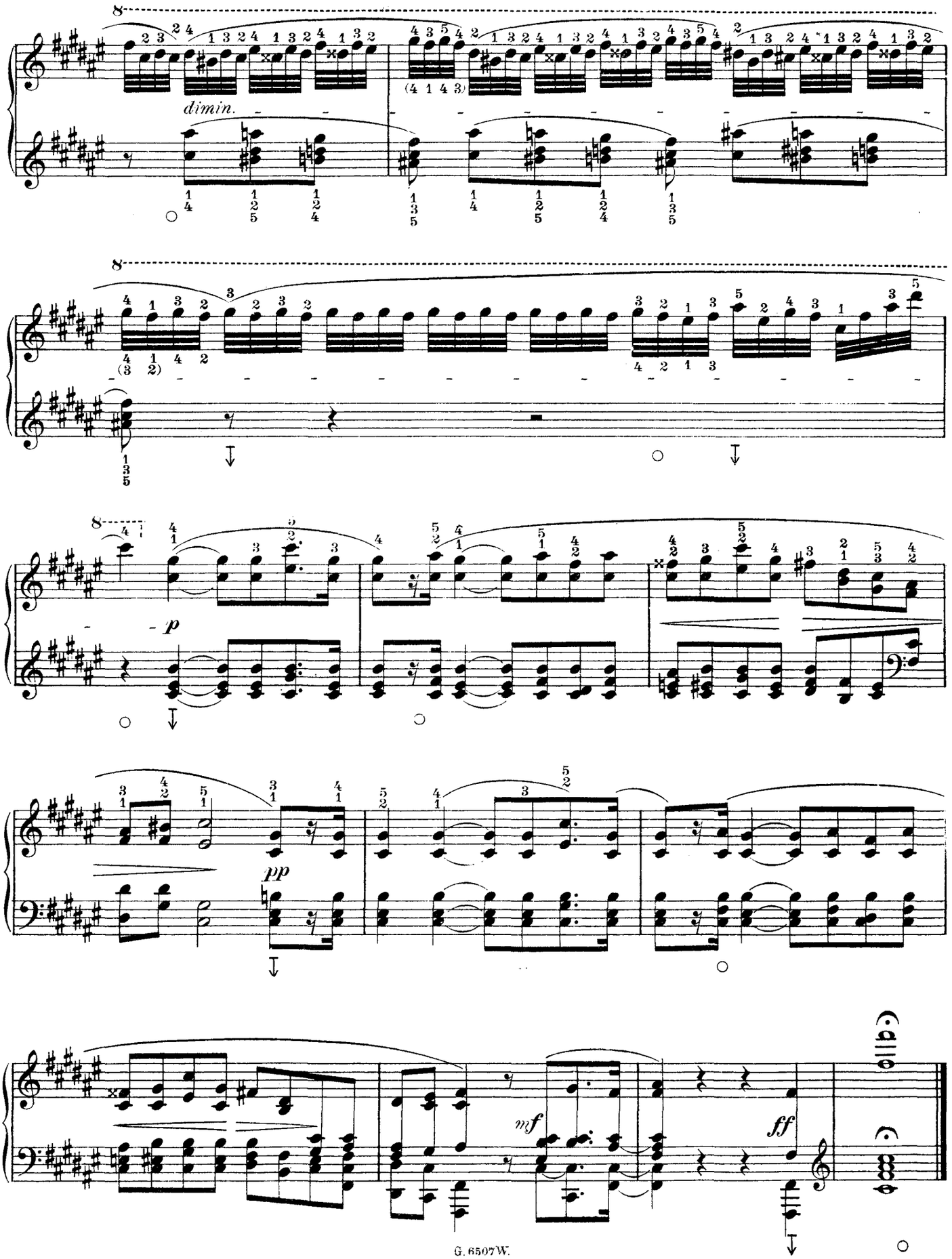
dimin.
p
pp
mf
ff

A Mme la Comtesse ESTERHÁZY.

3me IMPROMPTU.

F. Chopin, Op. 51.

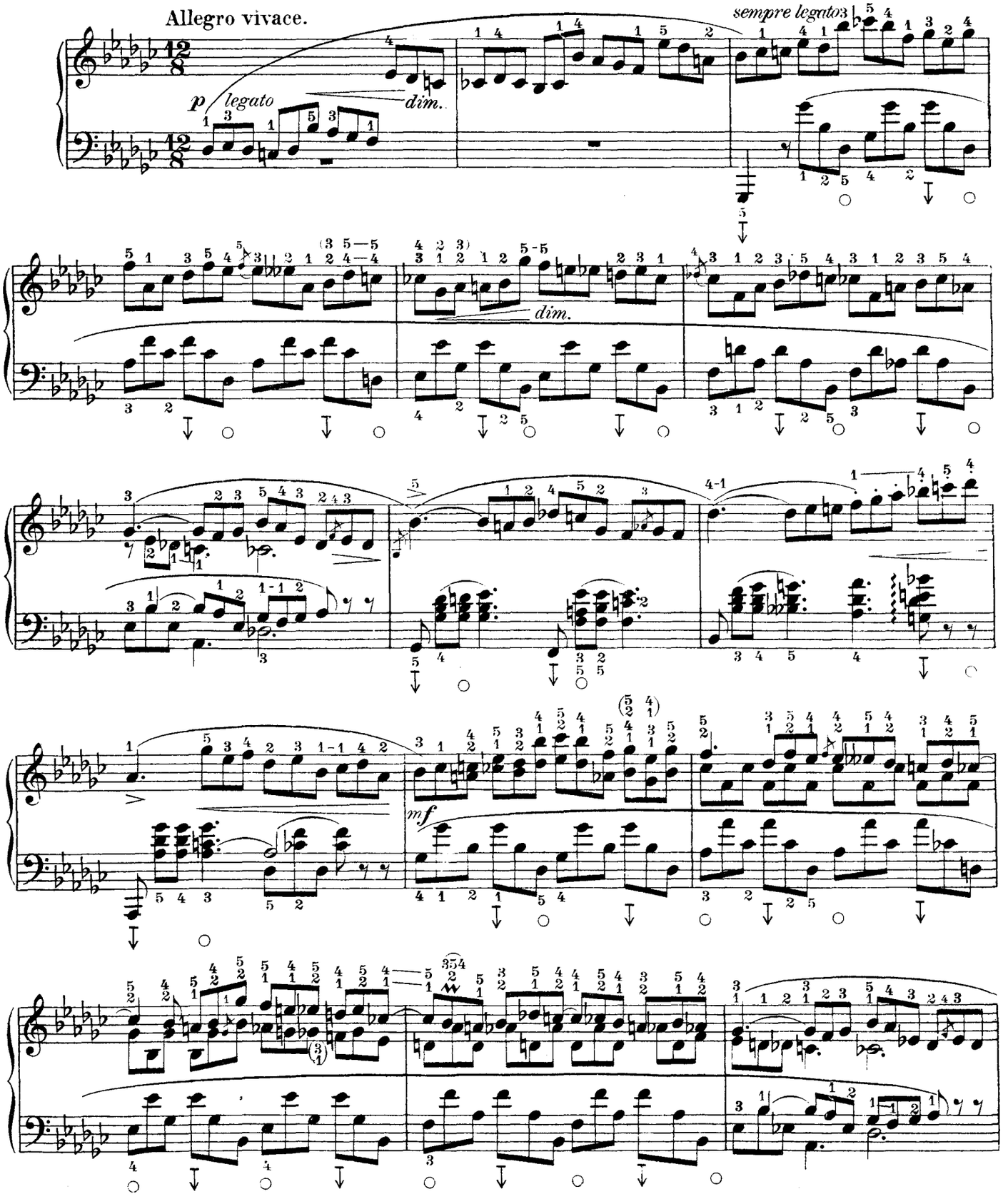

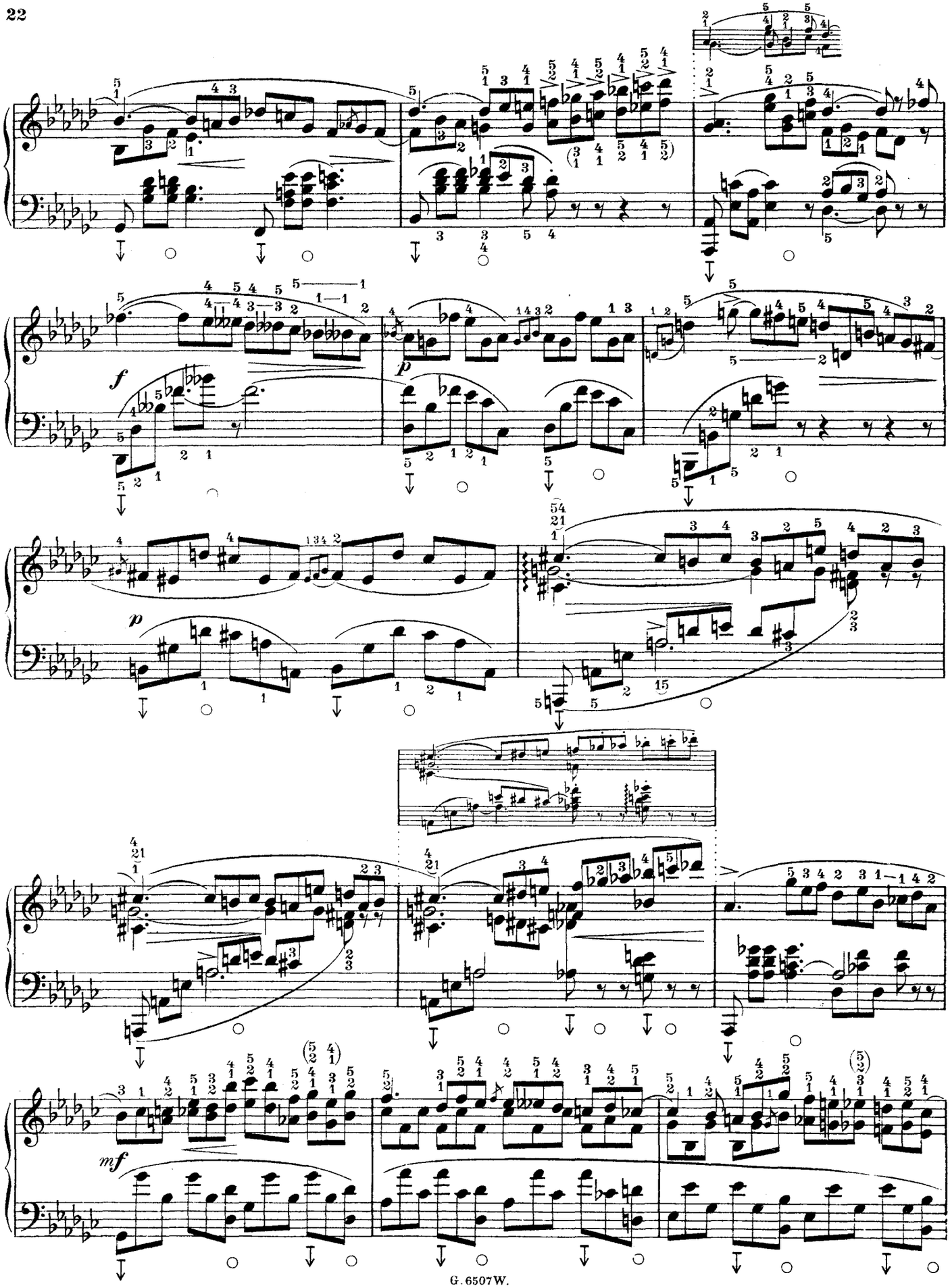
f
p
p
mf

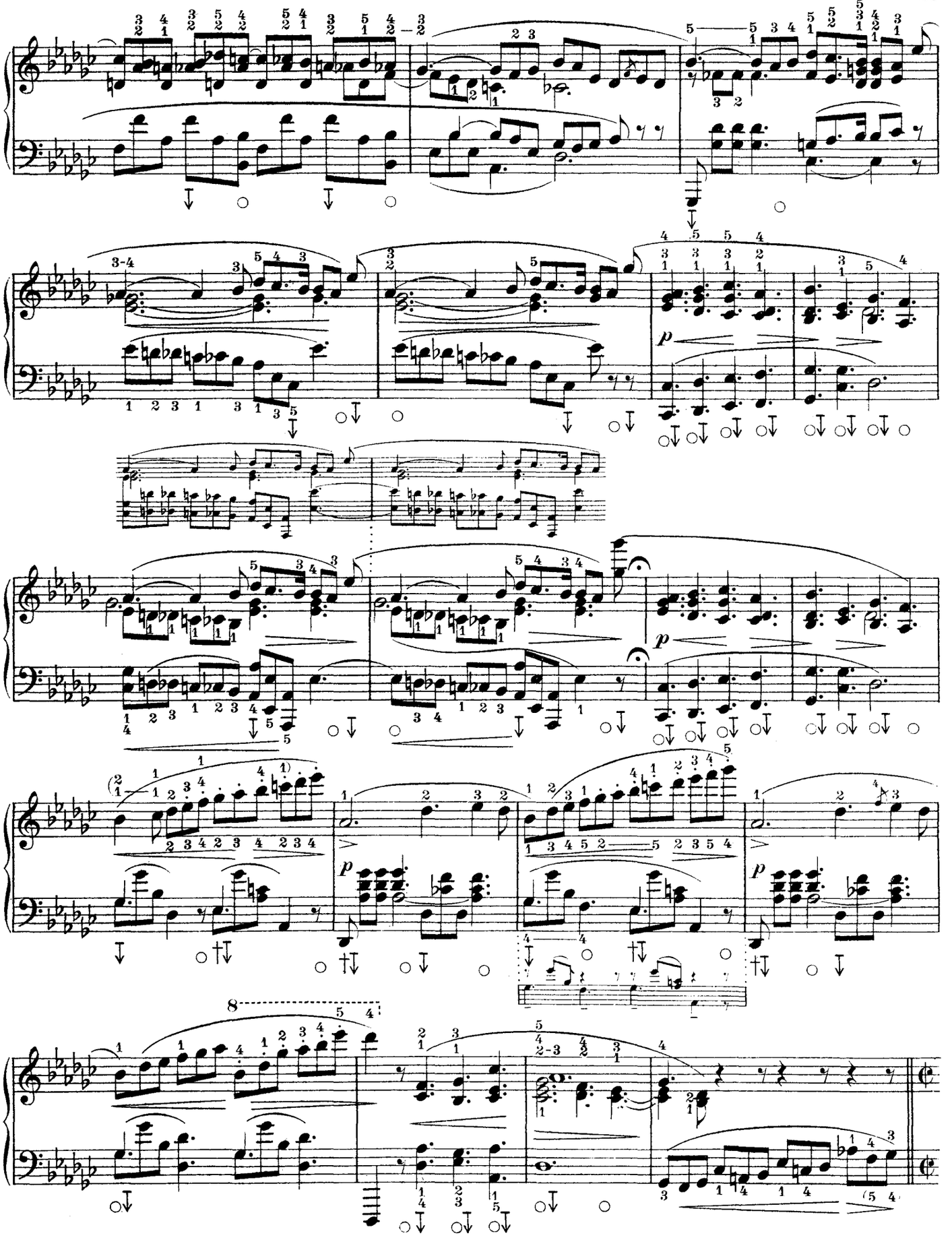

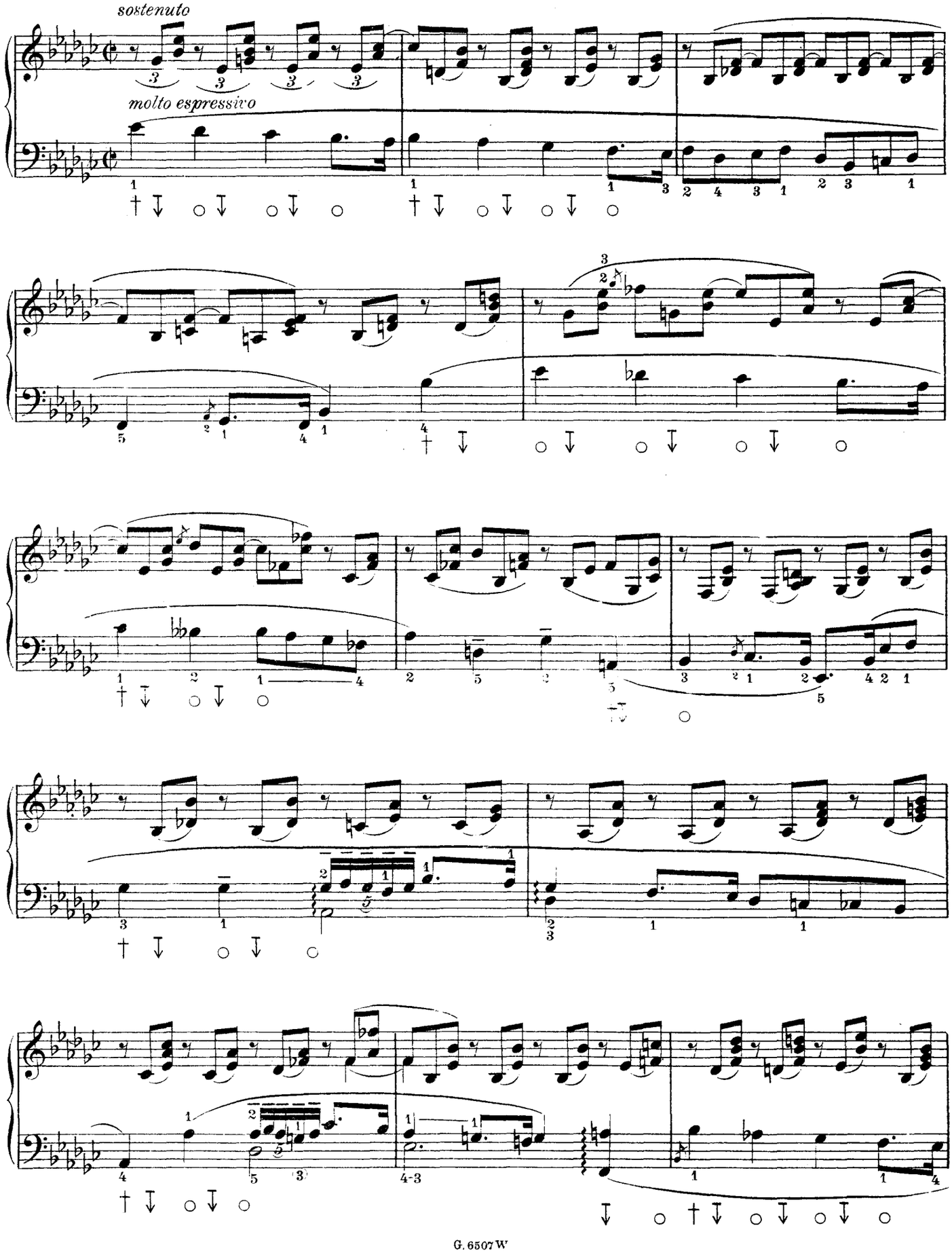
sostenuto
molto espressivo

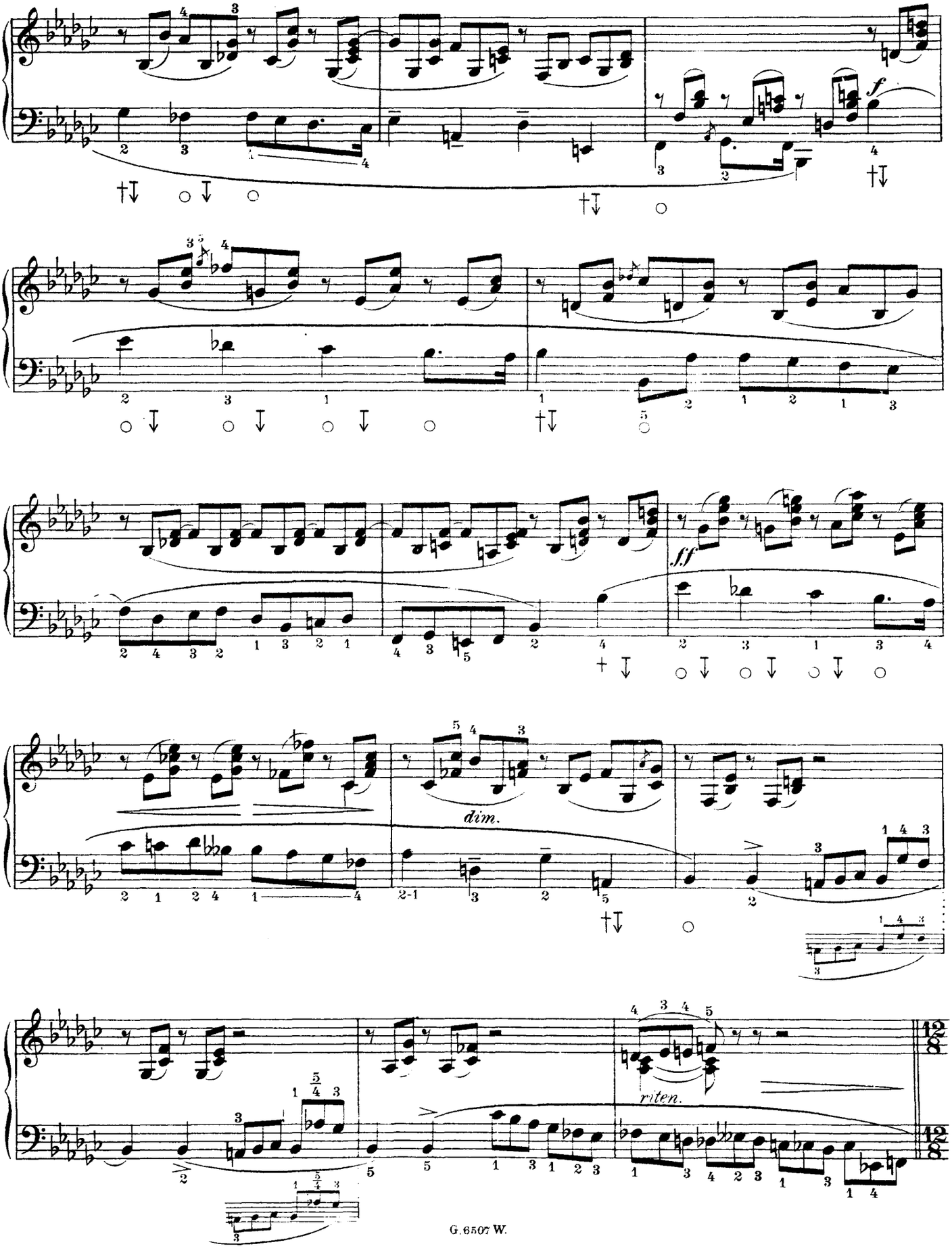
f
ff
dim.
riten.

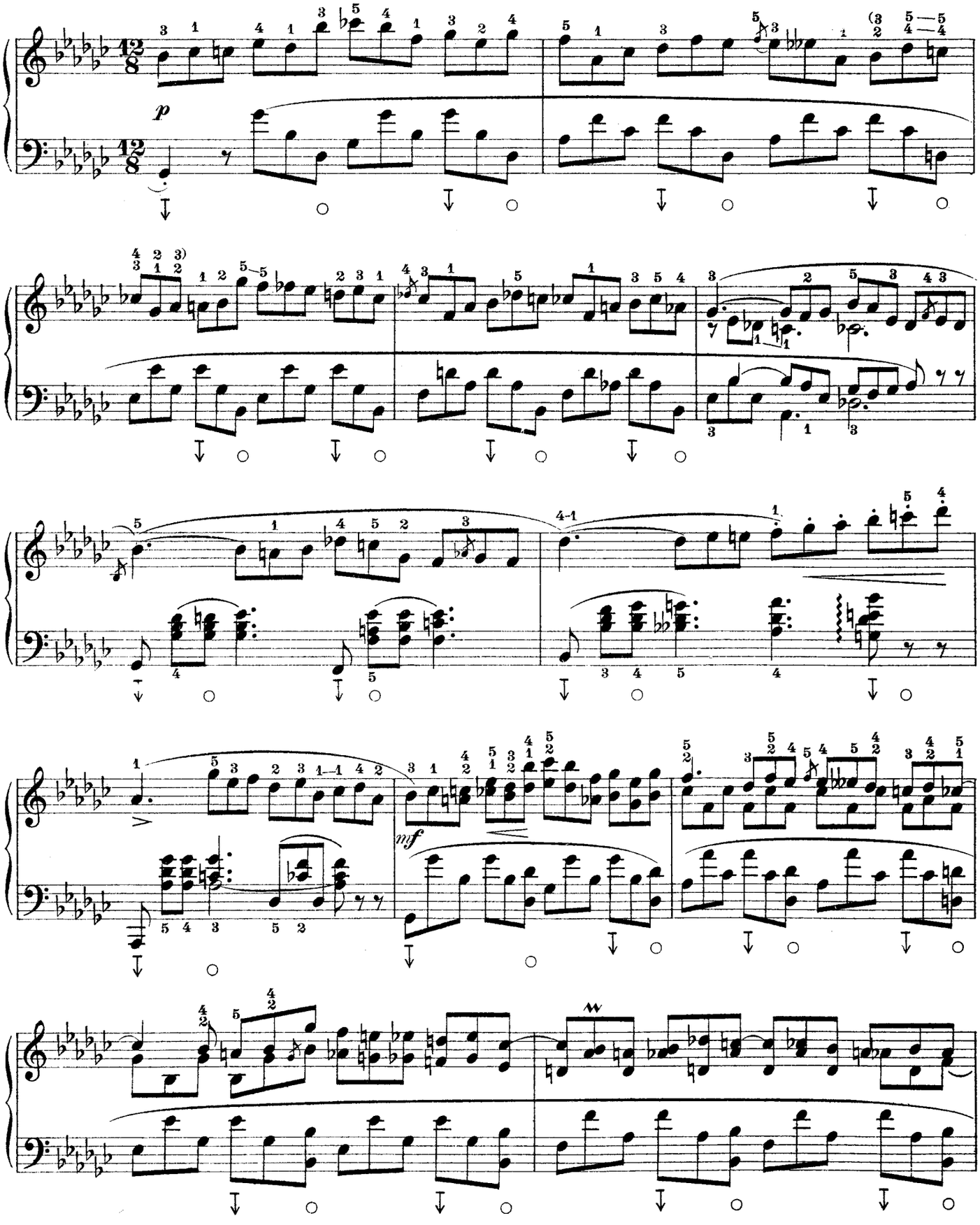
p
mf

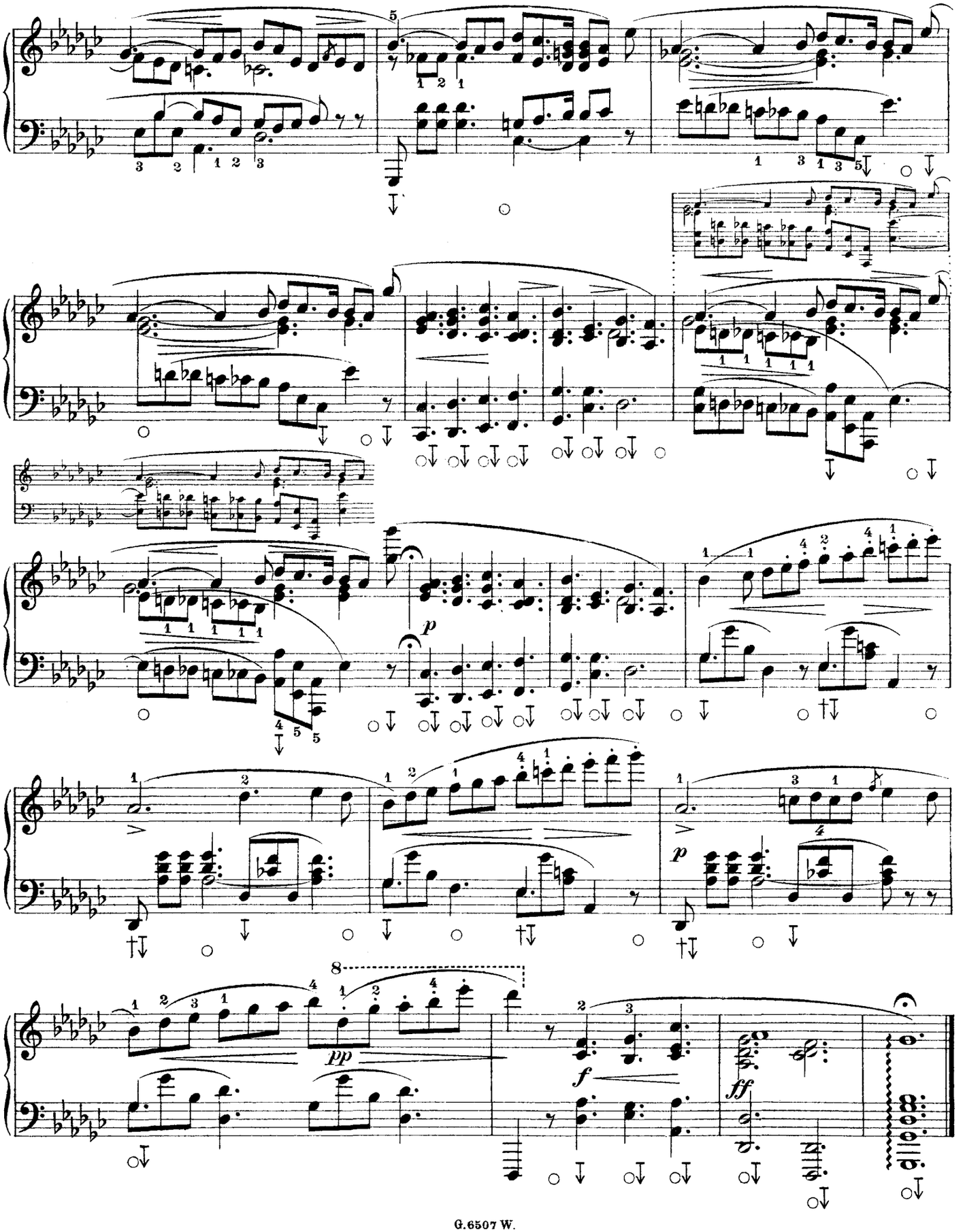
p
pp
f
ff

FANTAISIE IMPROMPTU.

F. Chopin, Op. 66.

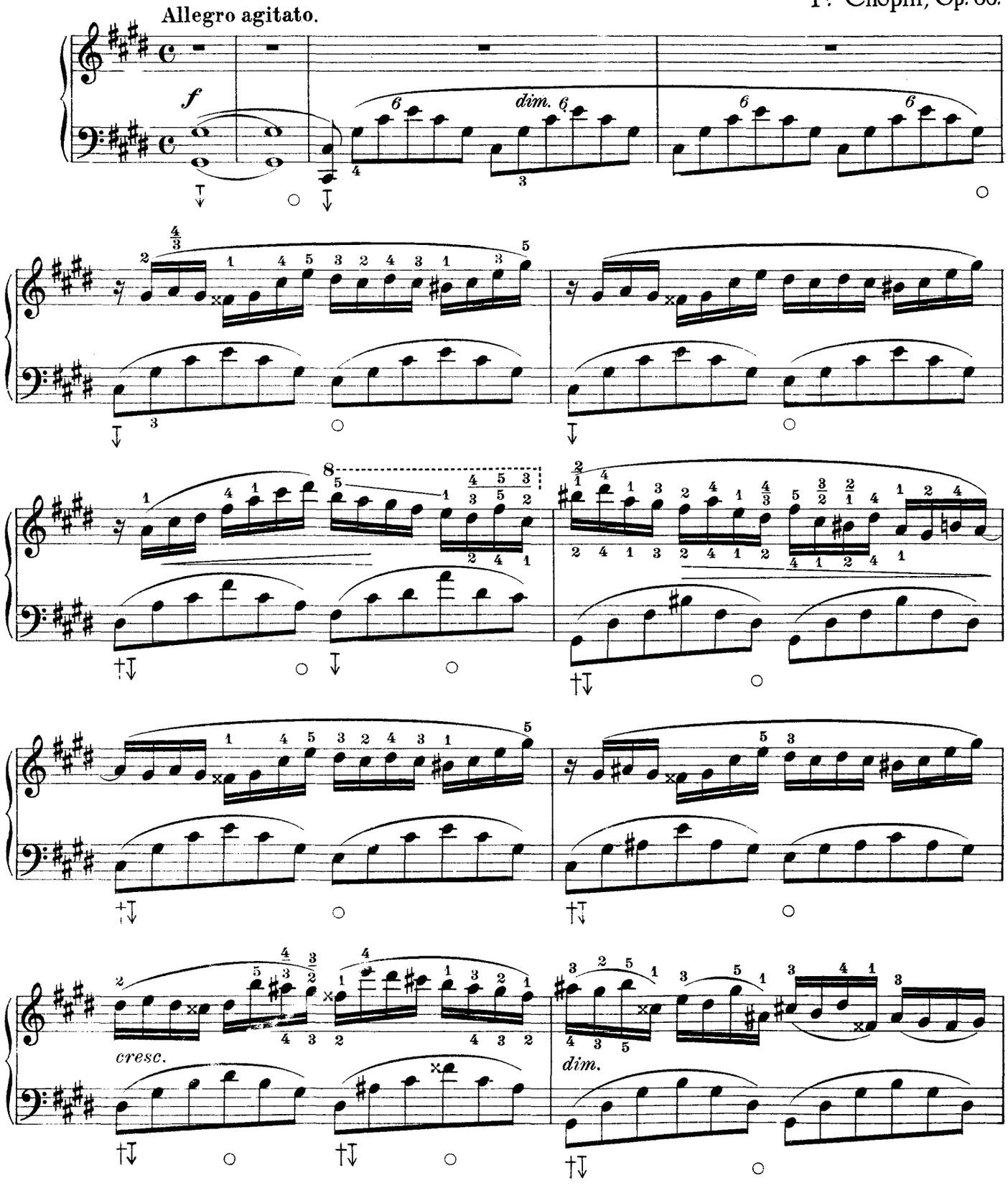

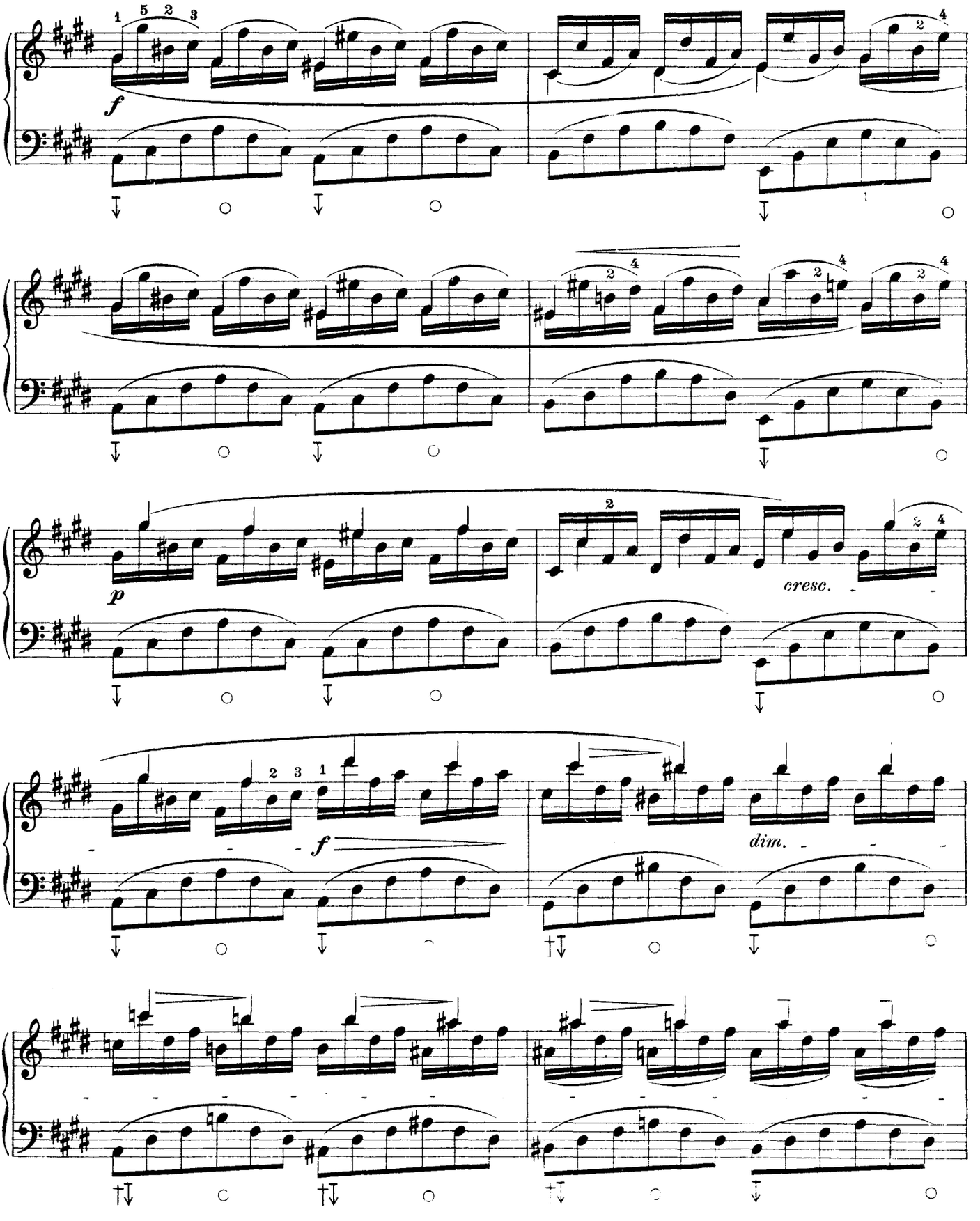
f
p
cresc.
f
dim.

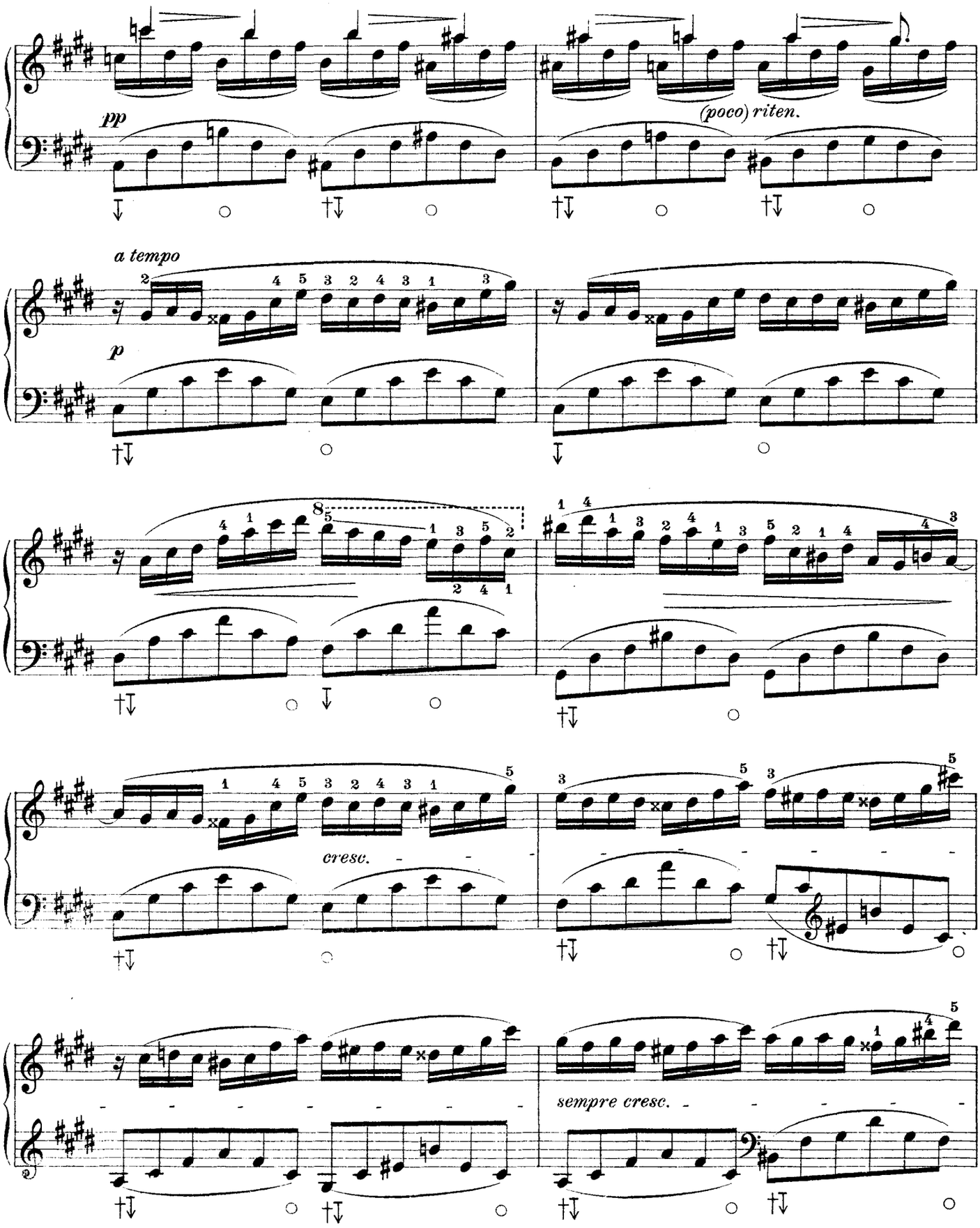
pp
(poco) riten.
a tempo
p
cresc.
sempre cresc.

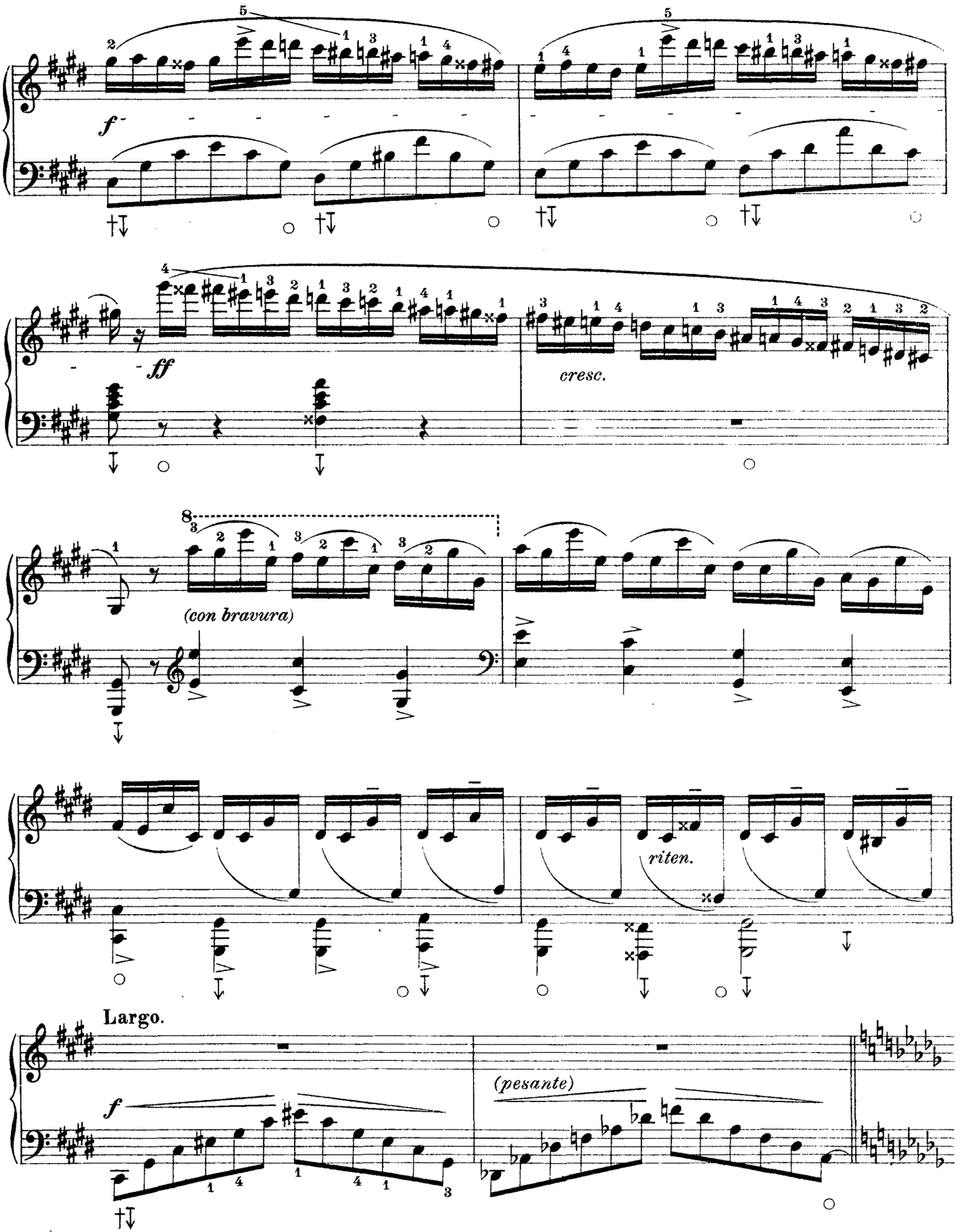
f
ff
cresc.
(con bravura)
riten.
Largo.
f
(pesante)

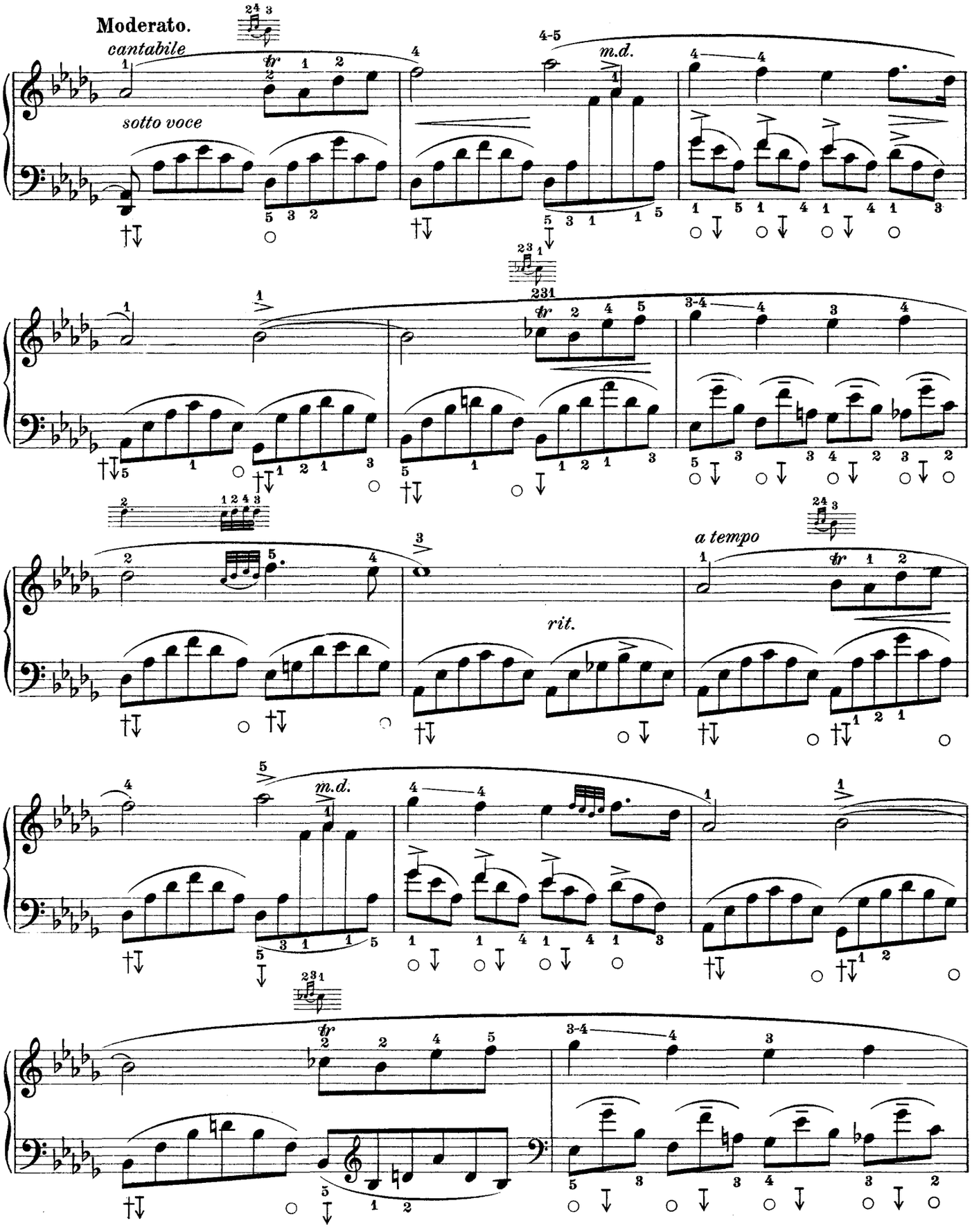
Moderato.
cantabile
sotto voce
m.d.
rit.
a tempo

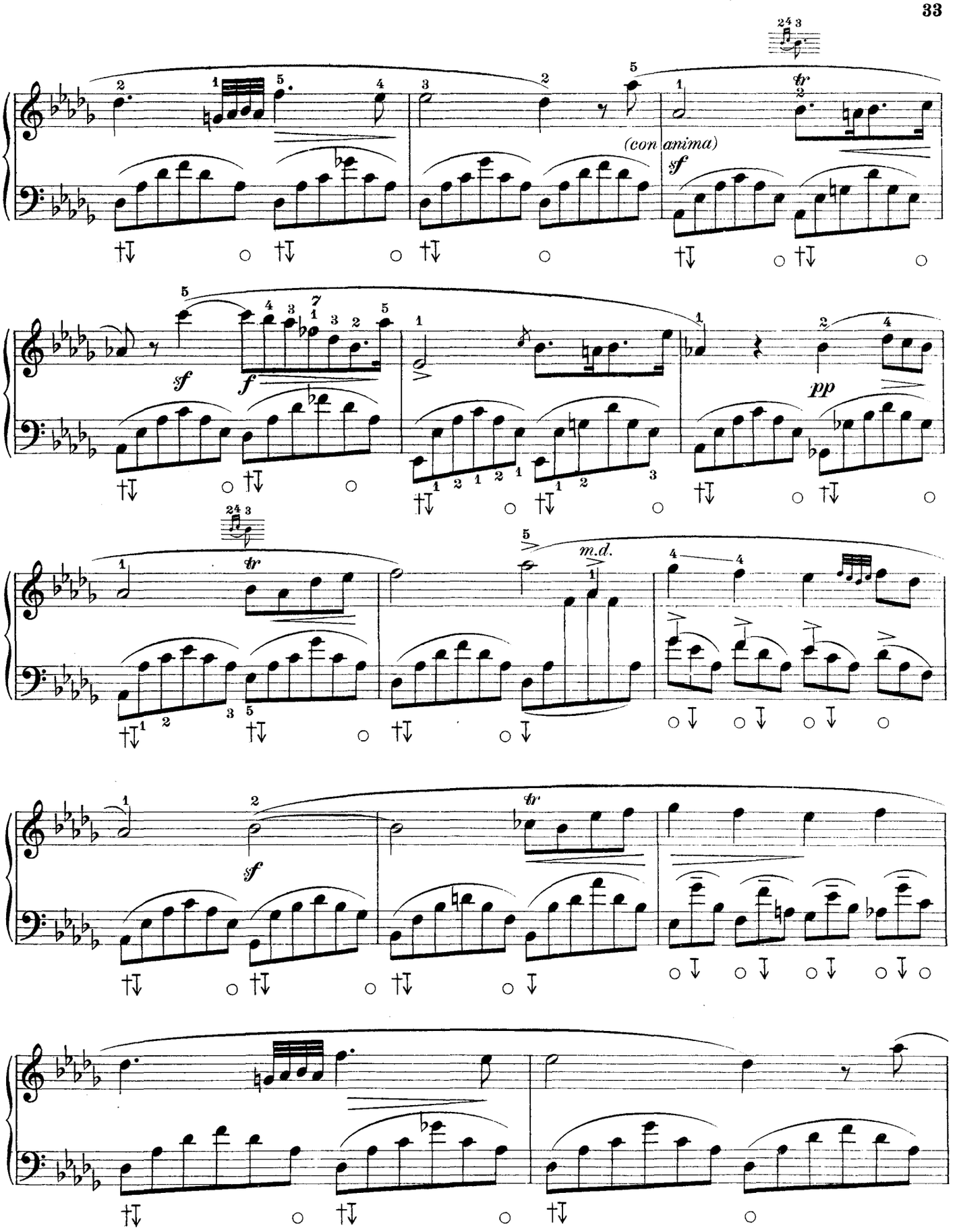
(con anima)
sf
f
pp
m.d.
tr

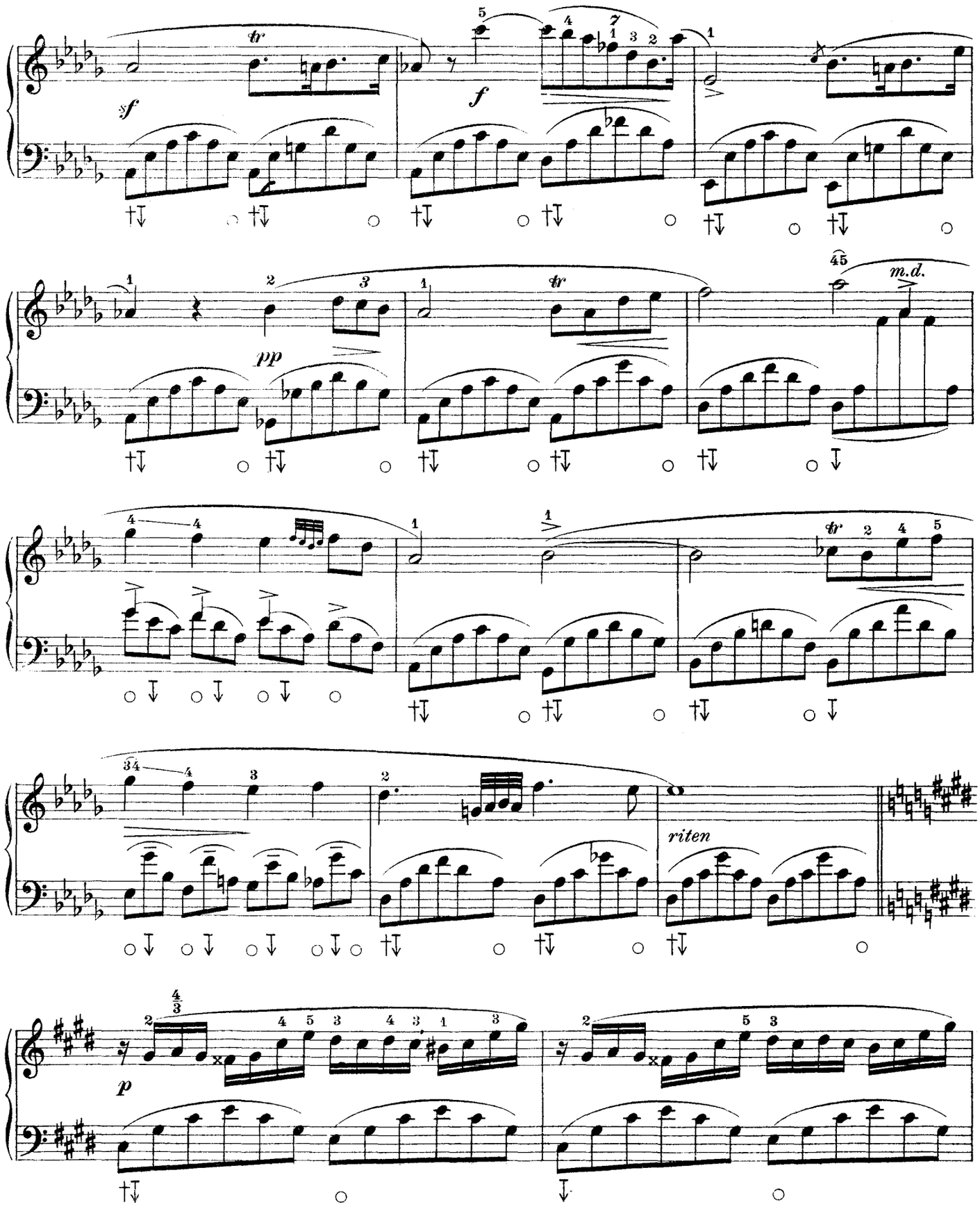
sf
tr
f
pp
m.d.
tr
riten
p

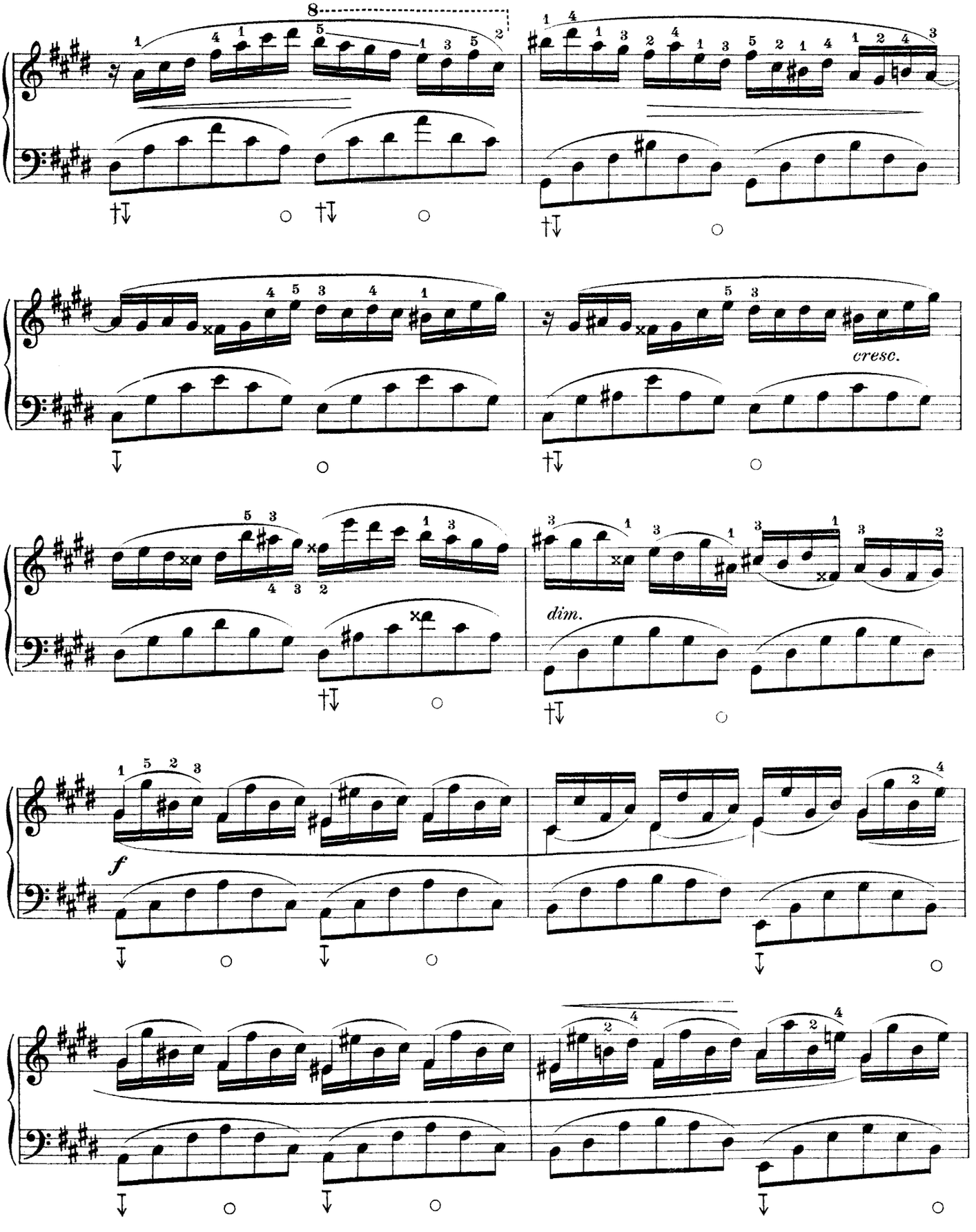
8
cresc.
dim.
f

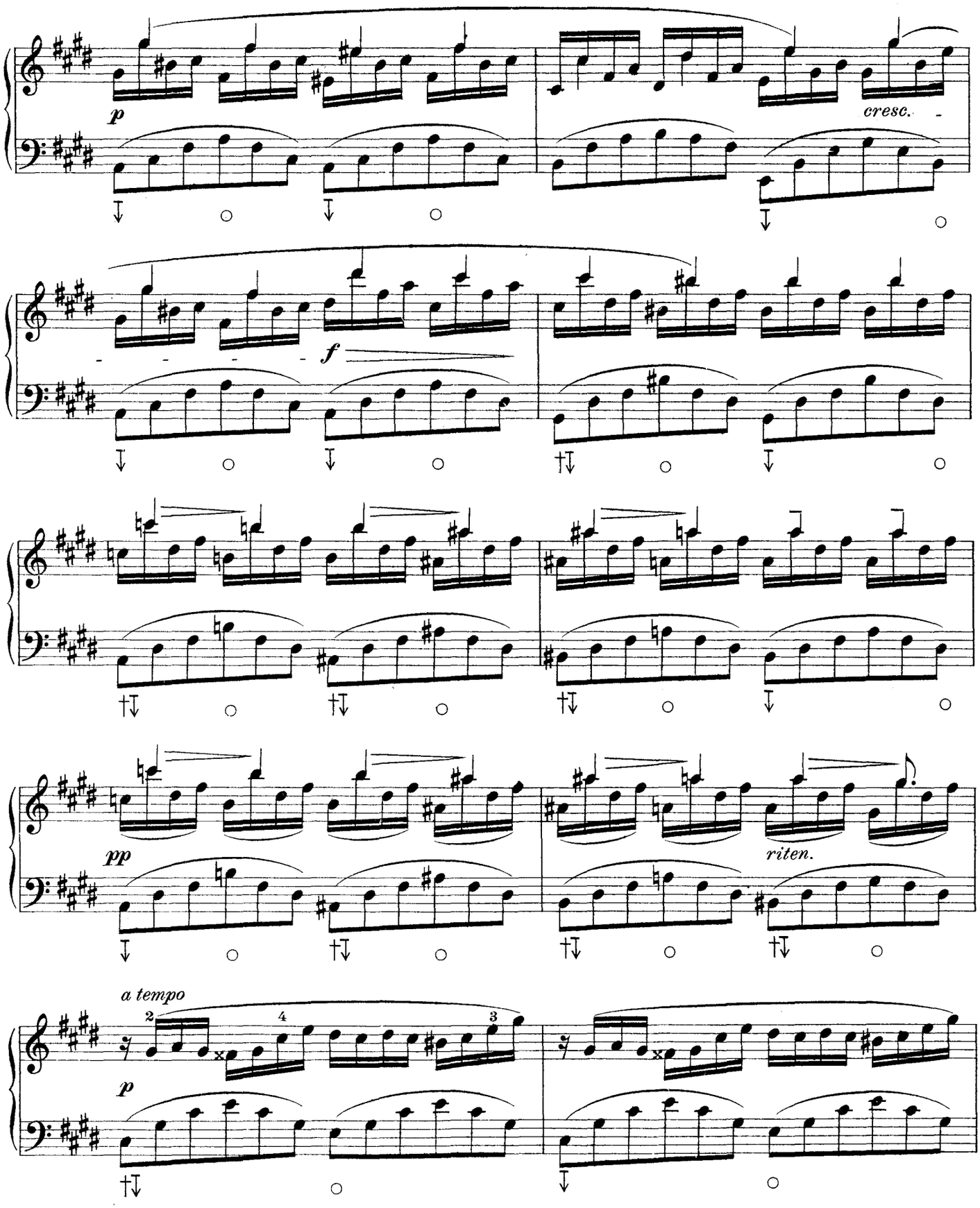
p
cresc.
f
pp
riten.
a tempo
p

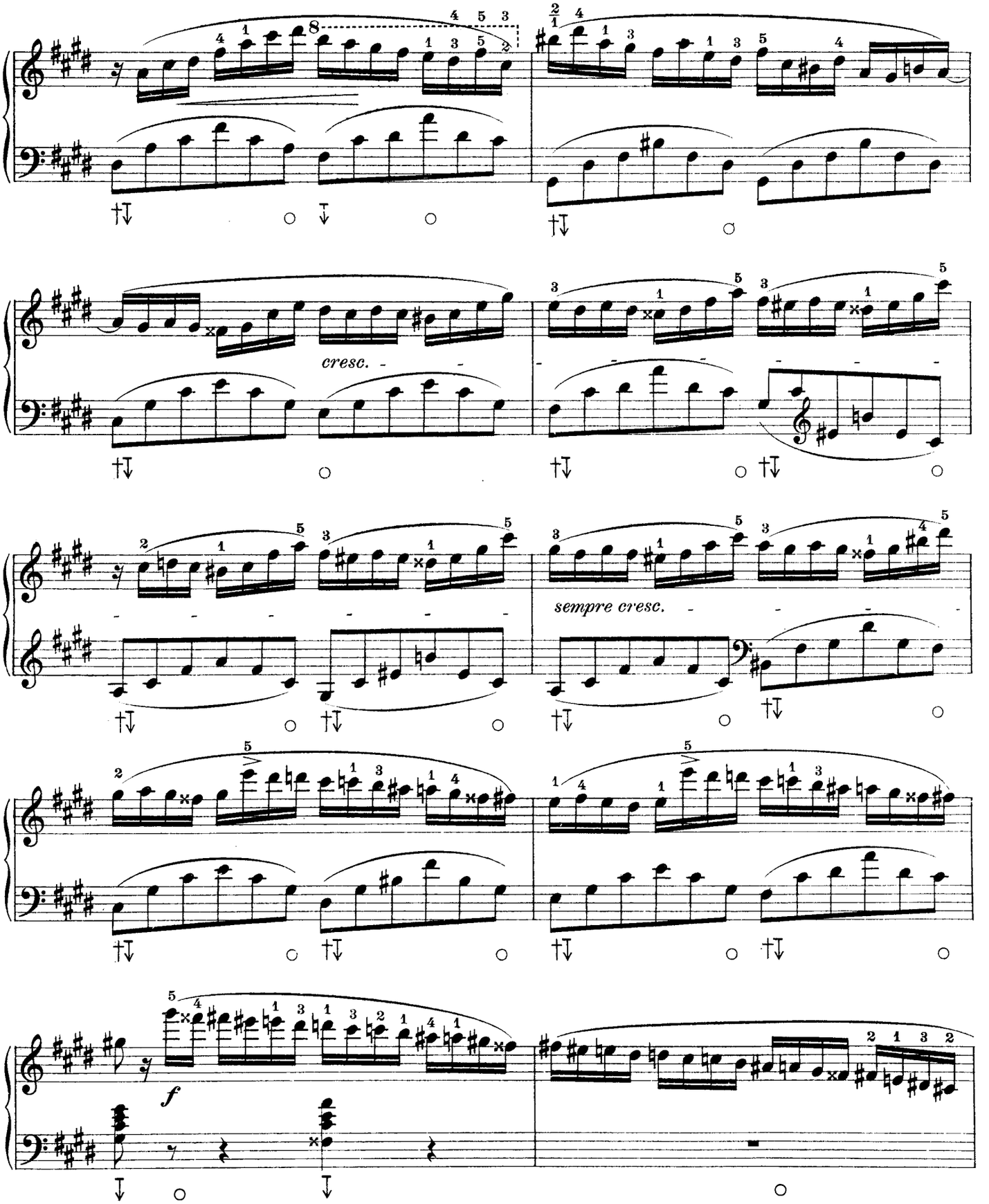
cresc.
sempre cresc.
f

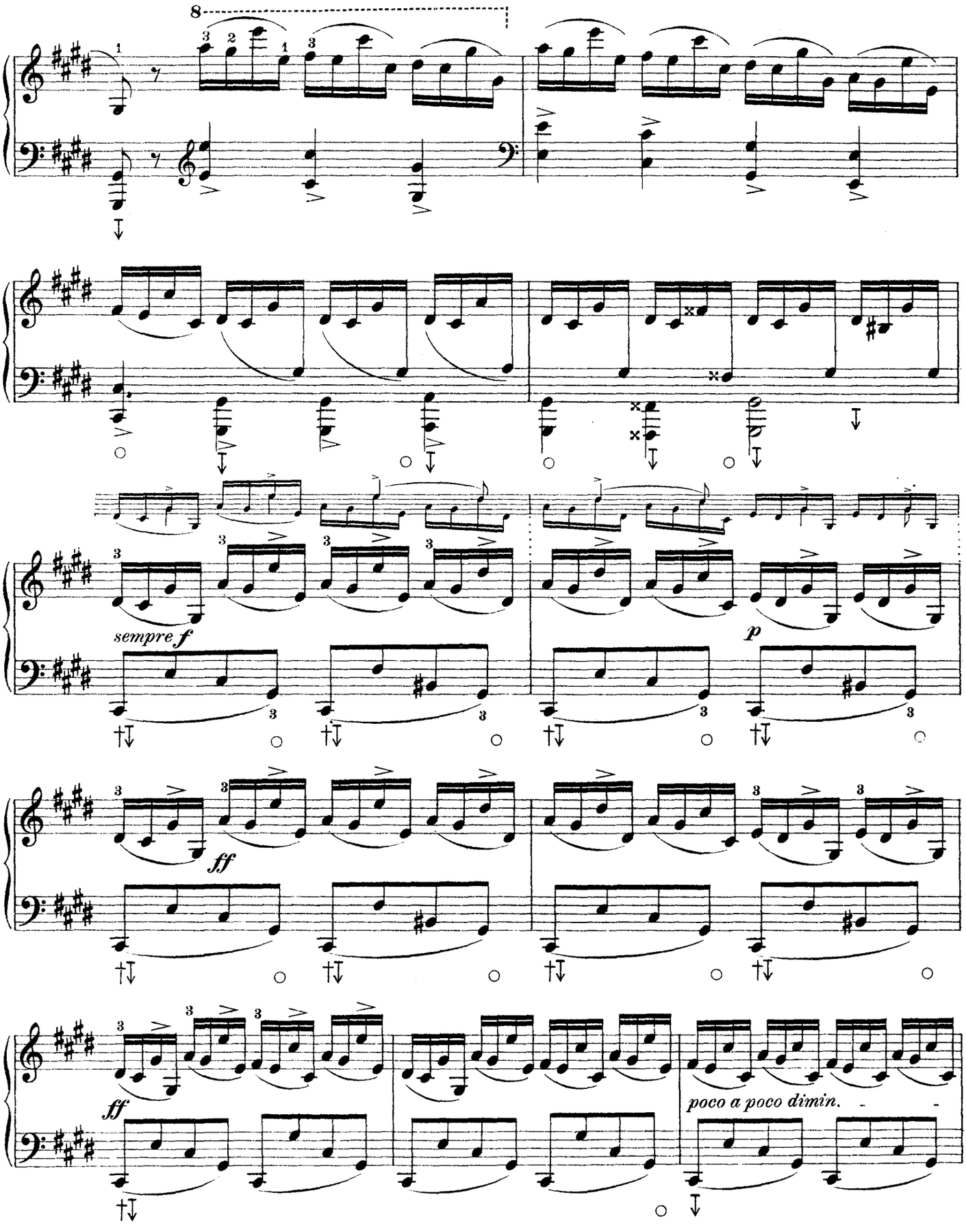
8
sempre f
p
ff
ff
poco a poco dimin.

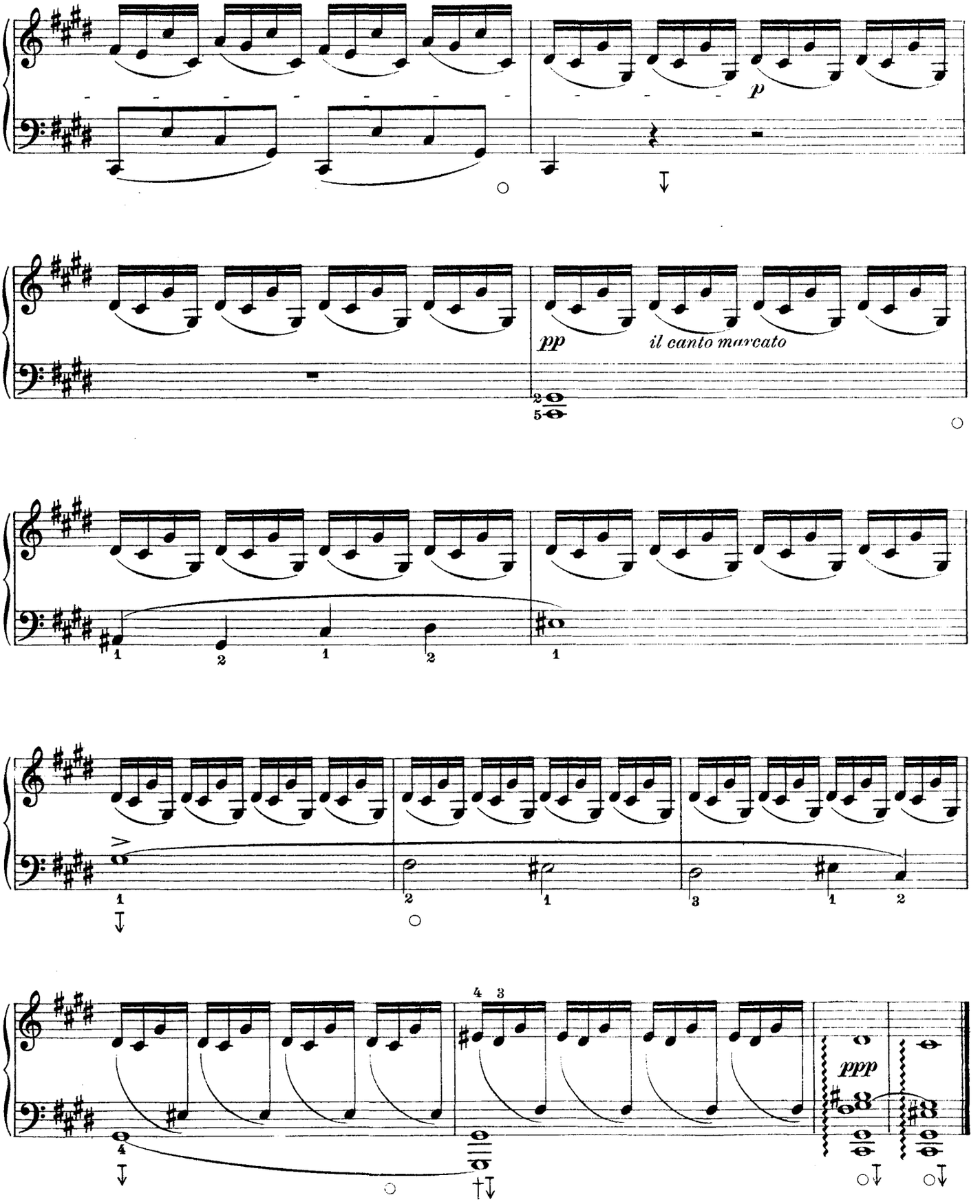
p
pp
il canto marcato
ppp